VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta paplašinātā sastāvā)

2024. gada 25. septembrī*

Enerģētika – Elektroenerģijas iekšējais tirgus – Jaudas aprēķināšanas reģions – *CORE* reģions – *ACER* pieņemta pārdispečēšanas un kompensācijas tirdzniecības izmaksu dalīšanas metodika – Leģitīmo loka plūsmu pielaides robežvērtības noteikšana – Regulas (ES) 2019/943 16. panta 13. punkts

Lietā T-485/21

Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen (BNetzA), Bonna (Vācija), ko pārstāv *U. Karpenstein* un *K. Reiter*, advokāti,

prasītāja,

ko atbalsta

Vācijas Federatīvā Republika, ko pārstāv *J. Möller* un *N. Scheffel*, pārstāvji,

persona, kas iestājusies lietā,

pret

Eiropas Savienības Energoregulatoru sadarbības aģentūru (*ACER*), ko pārstāv *P. Martinet*, *Z. Vujasinovic* un *E. Tremmel*, pārstāvji, kam palīdz *P. Goffinet*, *L. Bersou* un *M. Shehu*, advokāti,

atbildētāja,

VISPĀRĒJĀ TIESA (trešā palāta paplašinātā sastāvā)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs F. Šalīns [*F. Schalin*], tiesneši P. Škvaržilova-Pelcla [*P. Škvařilová-Pelzl*], I. Nemms [*I. Nõmm*], G. Šteinfate [*G. Steinfatt*] un D. Kukovecs [*D. Kukovec*] (referents),

sekretāre: I. Kurme, administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu,

pēc 2023. gada 12. un 13. jūnija tiesas sēdēm

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – vācu.

Spriedums

1 Ar šo prasību, kas pamatota ar LESD 263. pantu, prasītāja *Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen* (*BNetzA*) lūdz atcelt Eiropas Savienības Energoregulatoru sadarbības aģentūras (*ACER*) Apelācijas valdes 2021. gada 28. maija lēmumu, ar kuru apstiprināts *ACER* 2020. gada 30. novembra Lēmums Nr. 30/2020 par elektroenerģijas pārvades sistēmu operatoru (turpmāk tekstā – "PSO") priekšlikumu tā sauktās "*CORE*" jaudas aprēķināšanai reģionā, kurā ietilpst Beļģija, Čehija, Vācija, Francija, Horvātija, Luksemburga, Ungārija, Nīderlande, Austrija, Polija, Rumānija, Slovēnija un Slovākija (turpmāk tekstā – "*CORE* reģions"), attiecībā uz pārdispečēšanas un kompensācijas tirdzniecības izmaksu dalīšanas metodiku un noraidīta tās apelācijas sūdzība lietā A-001-2021 (konsolidēta) (turpmāk tekstā – "apstrīdētais lēmums").

Tiesvedības priekšvēsture

2 Prasītāja ir Vācijas valsts regulatīvā iestāde (turpmāk tekstā – "VRI") Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2019/944 (2019. gada 5. jūnijs) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu un ar ko groza Direktīvu 2012/27/ES (OV 2019, L 158, 125. lpp.) 57. panta 1. punkta izpratnē. Saskaņā ar 2005. gada 7. jūlija *Gesetz über die Elektrizitäts – und Gasversorgung* (*Energiewirtschaftsgesetz – EnWG*) (Likums par elektroenerģijas un gāzes piegādi; *BGBI*. 2005 I, 1970. lpp.) 56. panta 1. punkta pirmā teikuma 1. punktu Vācijā tā uzņemas pilnvaras, kas VRI piešķirtas ar Komisijas Regulu (ES) 2015/1222 (2015. gada 24. jūlijs), ar ko izveido jaudas piešķiršanas un pārslodzes vadības vadlīnijas (OV 2015, L 197, 24. lpp.).

3 Saskaņā ar Regulas 2015/1222 74. panta 1. punktu ne vēlāk kā sešpadsmit mēnešus pēc tam, kad pieņemts lēmums par jaudas aprēķināšanas reģioniem, PSO katrā jaudas aprēķināšanas reģionā izstrādā priekšlikumu kopīgai pārdispečēšanas un kompensācijas tirdzniecības izmaksu dalīšanas metodikai (turpmāk tekstā – "izmaksu dalīšanas metodika").

4 2016. gada 17. novembrī *ACER* atbilstoši Regulas 2015/1222 15. pantam pieņēma Lēmumu Nr. 06/2016 par reģionu noteikšanu jaudas aprēķināšanai. Šī lēmuma 1. pantā un I pielikumā ir uzskaitītas *CORE* reģionā ietilpstošo dalībvalstu teritorijas.

5 *CORE* reģiona PSO priekšlikums par izmaksu dalīšanas metodiku bija jāiesniedz sešpadsmit mēnešu laikā pēc šī lēmuma pieņemšanas, t.i., vēlākais, līdz 2018. gada 17. maijam.

6 Tomēr *CORE* reģiona PSO priekšlikumu par izmaksu dalīšanas metodiku neiesniedza šī sprieduma 5. punktā minētajā termiņā. Saskaņā ar Regulas 2015/1222 9. panta 4. punktu minētie PSO paziņoja VRI un *ACER*, ka tiem ir nepieciešams vairāk laika šāda priekšlikuma izstrādei. *ACER* par to informēja Eiropas Komisiju, kura apspriedās ar PSO, VRI, kā arī *ACER*, lai palīdzētu minētajiem PSO izstrādāt šo priekšlikumu un to iesniegt apstiprināšanai pēc iespējas ātrāk.

7 2019. gada 27. martā atbilstoši Regulas 2015/1222 9. panta 7. punkta h) apakšpunktam *CORE* reģiona PSO iesniedza visām šī reģiona VRI izmaksu dalīšanas metodikas priekšlikumu, kam bija pievienots skaidrojošs dokuments. Saskaņā ar minētās regulas 9. panta 10. punktu šīm VRI bija seši mēneši, lai pieņemtu lēmumu par šo priekšlikumu.

8 2019. gada 26. septembrī pēc minēto VRI lūguma *ACER* nolēma termiņu, kas tām bija noteikts minētā priekšlikuma apstiprināšanai, pagarināt par sešiem mēnešiem t.i., līdz 2020. gada 27. martam.

9 2020. gada 27. martā *CORE* reģiona energoregulatoru foruma priekšsēdētājs visu šī reģiona VRI vārdā paziņoja, ka tās līdz šai dienai nav varējušas pieņemt lēmumu par iesniegto priekšlikumu, jo tas tiek uzskatīts par ļoti nepilnīgu tādā mērā, ka VRI nevar nedz to apstiprināt, nedz lūgt tajā izdarīt grozījumus.

10 Tajā pašā dienā, tā kā *CORE* reģiona VRI nepanāca vienošanos par PSO iesniegto izmaksu dalīšanas metodikas priekšlikumu, *ACER* atzina savu kompetenci pieņemt lēmumu par šo priekšlikumu atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2019/942 (2019. gada 5. jūnijs), ar ko izveido Eiropas Savienības Energoregulatoru sadarbības aģentūru (OV 2019, L 158, 22. lpp.), 5. panta 3. punktam un 6. panta 10. punktam, kā arī Regulas 2015/1222 9. panta 11. punktam. Saskaņā ar pēdējo minēto tiesību normu *ACER* bija jāpieņem šāds lēmums sešu mēnešu laikā atbilstoši Regulas 2019/942 6. panta 12. punkta a) apakšpunktam.

11 Pēc ilga sadarbības, apspriešanās un diskusiju laikposma starp *ACER*, visām *CORE* reģiona VRI un visiem šī reģiona PSO par izmaksu dalīšanas metodikas priekšlikumu, ko iesniedza šie PSO, un par grozījumiem, kas šajā priekšlikumā izdarīti vairākās sanāksmēs un balsošanas kārtās, *ACER* Regulatoru valde, kuras sastāvā ir VRI pārstāvji, 2020. gada 18. novembrī saskaņā ar Regulas 2019/942 22. panta 5. punkta a) apakšpunktu sniedza labvēlīgu atzinumu par minēto priekšlikumu.

12 2020. gada 30. novembrī *ACER* ar Lēmumu Nr. 30/2020 pieņēma izmaksu dalīšanas metodiku ("*Common methodology for redispatching and countertrading cost sharing for the Core CCR in accordance with Article 74 of Commission Regulation (EU) 2015/1222 of* 24 *July 2015*"), kas ietverta pēdējā minētā lēmuma I pielikumā (turpmāk tekstā – "apstrīdētā izmaksu dalīšanas metodika").

13 2021. gada 29. janvārī prasītāja atbilstoši Regulas 2019/942 28. pantam *ACER* Apelācijas valdē iesniedza apelācijas sūdzību par Lēmumu Nr. 30/2020. Arī citi *CORE* reģiona PSO un VRI iesniedza apelācijas sūdzības par šo lēmumu. 2021. gada 18. februārī Apelācijas valde konsolidēja visas šīs apelācijas sūdzības.

14 2021. gada 28. maijā Apelācijas valde pieņēma apstrīdēto lēmumu, ar kuru tā apstiprināja Lēmumu Nr. 30/2020 un pilnībā noraidīja pret to celtās apelācijas sūdzības.

Lietas dalībnieku prasījumi

15 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– atcelt apstrīdēto lēmumu;

– pakārtoti – ja Vispārējā tiesa neatceļ apstrīdēto lēmumu pilnībā, atcelt šo lēmumu, ciktāl ar to ir apstiprināts Lēmuma Nr. 30/2020 I pielikuma 1. panta 1. punkta otrais teikums, 2. panta 2. punkta j) apakšpunkts, 3. pants, 7. pants un 12. panta 2. punkts;

– piespriest *ACER* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

16 *ACER* prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– prasību noraidīt;

– piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

17 Vācijas Federatīvā Republika, kas iestājusies lietā prasītājas prasījumu atbalstam, lūdz Vispārējo tiesu atcelt apstrīdēto lēmumu.

Juridiskais pamatojums

18 Prasības pamatošanai prasītāja izvirza sešus pamatus.

19 Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētajā lēmumā esot paredzēts prettiesiski paplašināt apstrīdētās izmaksu dalīšanas metodikas tvērumu attiecībā uz citiem tīkla elementiem, kas nav starpzonu elementi (turpmāk tekstā – "starpsavienojumi"), ar otro – ka apstrīdētajā lēmumā izmaksu dalīšanā neesot prettiesiski ņemtas vērā atslogojošās plūsmas, ar trešo – ka esot kļūdaini noteikta leģitīmo loka plūsmu pielaides robežvērtība (turpmāk tekstā – "pielaides robežvērtība"), ar ceturto – ka, nosakot tīkla pārslodžu iemeslus, prioritāte esot kļūdaini piešķirta loka plūsmām, nevis iekšējām plūsmām, ar piekto – ka piemērotā metode vispār esot prettiesiska, un ar sesto – ka esot pieļauts pārkāpums saistībā ar PSO uzlikto pienākumu iesniegt priekšlikumus par apstrīdētās izmaksu dalīšanas metodikas grozīšanu.

20 *ACER* lūdz noraidīt visus prasītājas izvirzītos pamatus kā nepamatotus.

21 Vispārējā tiesa uzskata par lietderīgu secīgi izskatīt pirmo, ceturto un trešo pamatu.

Par pirmo pamatu, kas attiecas uz apstrīdētās izmaksu dalīšanas metodikas tvērumu

22 Prasītāja pirmā pamata atbalstam izvirza trīs iebildumus, jo apstrīdētajā lēmumā esot paredzēta prettiesiska apstrīdētās izmaksu dalīšanas metodikas tvēruma paplašināšana attiecībā uz citiem tīkla elementiem, kas nav starpsavienojumi. Tomēr šķiet, ka prasītāja piekrīt faktam, ka pārslodzes uz kritiskiem tīkla elementiem arī ierobežo starpzonu tirdzniecību Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2019/943 (2019. gada 5. jūnijs) par elektroenerģijas iekšējo tirgu (OV 2019, L 158, 54. lpp.) izpratnē. Tālab šķiet, ka prasītāja vismaz pakārtoti piekrīt iekšējo tīklu kritisko elementu iekļaušanai apstrīdētās izmaksu dalīšanas metodikas tvērumā.

23 Pirmām kārtām, prasītāja apgalvo, ka šādi ierobežots tvērums neesot saderīgs ar Regulas 2019/943 16. panta 13. punktu un Regulas 2015/1222 74. pantu.

24 Otrām kārtām, prasītāja, atsaukdamās uz juridiskā pamata trūkumu apstrīdētās izmaksu dalīšanas metodikas pieņemšanai, apgalvo, ka, ņemot vērā kompetences piešķiršanas principu, *ACER* nevarot pamatot apstrīdētās izmaksu dalīšanas metodikas tvēruma paplašināšanu salīdzinājumā ar to, kas paredzēts Regulas 2019/943 16. panta 13. punktā, pieņemot, ka minētās regulas un Regulas 2015/1222 tiesību normas neizslēdz šādu tvēruma paplašināšanu.

25 Trešām kārtām, prasītāja apgalvo, ka apstrīdētās izmaksu dalīšanas metodikas plašo tvērumu nevarot pamatot arī ar apsvērumiem par darbības drošību un principu "piesārņotājs maksā".

26 Vācijas Federatīvā Republika piekrīt prasītājas izvirzītajiem argumentiem.

27 *ACER* apstrīd gan prasītājas, gan Vācijas Federatīvās Republikas argumentus.

Ievada apsvērumi

28 Iesākumā, pirmām kārtām, jāatgādina, ka apstrīdētā lēmuma 89.–379. punktā ("*First Consolidated Plea – Excessive scope of the RDCTCS and unlawful determination of XNEs*") un 1078.–1105. punktā ("*Eighth Consolidated Plea – Polluter Pays Principle*"), kā arī 1126.–1191. punktā (203.–212. lpp.) ("*Fourteenth Consolidated Plea – ACER exceeded its competence and infringed the principle of conferral*") Apelācijas valde būtībā noraidīja argumentus par apstrīdētās izmaksu dalīšanas metodikas tvēruma prettiesiskumu.

29 Kā būtībā izriet no apstrīdētā lēmuma 196.–210. punkta, tas daļēji ir balstīts uz Regulas 2019/943 16. panta 13. punkta interpretāciju, jo šī tiesību norma atspoguļo principu "piesārņotājs maksā". Šajā tiesību normā paredzēts arī pienākums noteikt to fizisko plūsmu izcelsmi, kuras rada starpzonu pārslodzi, bet tas jādara, neierobežojot korektīvo pasākumu, kas veikti saistībā ar pārslodzēm starpsavienojumos, izmaksu dalīšanu.

30 Tāpat, kā būtībā izriet no apstrīdētā lēmuma 173.–180. punkta, Apelācijas valde uzskatīja, ka apstrīdētā izmaksu dalīšanas metodika atbilst Regulas 2015/1222 74. panta 2. punktam, jo darbībām tīkla elementos, kas ietilpst apstrīdētās izmaksu dalīšanas metodikas tvērumā, ir pārrobežu nozīme.

31 Otrām kārtām, lai izskatītu pirmo pamatu, jānosaka apstrīdētās izmaksu dalīšanas metodikas juridiskais pamats, mērķis un tvērums, kā to apstiprina apstrīdētais lēmums.

32 Pirmkārt, attiecībā uz apstrīdētās izmaksu dalīšanas metodikas juridisko pamatu un priekšmetu jānorāda, ka tā tika pieņemta atbilstoši Regulas 2015/1222 74. pantam un šīs tiesību normas 2. punktā paredzēta korektīvo pasākumu ar pārrobežu nozīmi izmaksu dalīšanas risinājumu pieņemšana. Minētās metodikas mērķis tādējādi ir sadalīt starp PSO izmaksas, kas rodas, aktivizējot dārgus korektīvos pasākumus, proti, pārdispečēšanu un kompensācijas tirdzniecību.

33 Šajā ziņā Regulas 2015/1222 2. panta 13. punktā "korektīvie pasākumi" ir definēti kā "ikviens pasākums, ko manuāli vai automātiski piemēro viens vai vairāki PSO, lai uzturētu darbības drošību".

34 Regulas 2019/943 2. panta 26. punktā pārdispečēšana definēta kā pasākums, tostarp samazināšana, ko aktivizē viens vai vairāki PSO vai sadales sistēmu operatori, mainot ražošanas paraugu, slodzes paraugu vai abus minētos, lai izmainītu fiziskās plūsmas elektrosistēmā un mazinātu fizisku pārslodzi vai kā citādi nodrošinātu sistēmas drošību.

35 Regulas 2019/943 2. panta 27. punktā kompensācijas tirdzniecība definēta kā starpzonu apmaiņa, ko ierosina sistēmu operatori starp divām tirdzniecības zonām, lai mazinātu fizisku pārslodzi.

36 Savukārt pārslodze, kas ir darbības drošības risks, kuram nepieciešams korektīvs pasākums, Regulas 2019/943 2. panta 4. punktā definēta kā "situācija, kad visus tirgus dalībnieku pieprasījumus tirdzniecībai starp tīkla zonām nevar pieņemt, jo tie būtiski ietekmētu fiziskās plūsmas tīkla elementos, kuri šīs plūsmas nevar pārvadīt".

37 Pārslodzi izraisa fiziskas plūsmas. Pastāv vairāki fizisko plūsmu veidi, kas definēti apstrīdētajā izmaksu dalīšanas metodikā. Tostarp apstrīdētās izmaksu dalīšanas metodikas 2. panta 2. punkta a) apakšpunktā piešķirtās plūsmas definētas kā "fiziskas plūsmas tīkla elementā, kuru avots un uztvērējs atrodas dažādās tirdzniecības zonās". Iekšējās plūsmas apstrīdētās izmaksu dalīšanas metodikas 2. panta 2. punkta o) apakšpunktā definētas kā "fiziskas plūsmas tīkla elementā, kuru avots un uztvērējs, kā arī viss tīkla elements atrodas vienā un tajā pašā tirdzniecības zonā". Saskaņā ar apstrīdētās izmaksu dalīšanas metodikas 2. panta 2. punkta p) apakšpunktu loka plūsma ir "fiziska plūsma tīkla elementā, kuras avots un uztvērējs atrodas tajā pašā zonā, un tīkla elements vai tā daļa atrodas citā zonā".

38 Jānorāda arī, ka Regulas 2019/943 16. panta 13. punktā paredzēts, ka to korektīvo pasākumu izmaksas, kuru mērķis ir atvieglot pārslodzes starp divām tirdzniecības zonām, sadala atkarībā no plūsmu, kas radušās no iekšējiem darījumiem kādā zonā, devuma šajā pārslodzē. Proti, tajā noteikts, ka, "sadalot korektīvo pasākumu izmaksas starp pārvades sistēmu operatoriem, regulatīvās iestādes analizē, cik lielā mērā no tirdzniecības zonu iekšējiem darījumiem izrietošās plūsmas palielina starp divām tirdzniecības zonām konstatēto pārslodzi, un, pamatojoties uz radītās pārslodzes īpatsvaru, sadala izmaksas starp tirdzniecības zonu pārvades sistēmu operatoriem, kuri radījuši šādas plūsmas, izņemot izmaksas, kas rodas no tirdzniecības zonu iekšējo darījumu plūsmām un kas ir zem līmeņa, kādu varētu sagaidīt bez strukturālas pārslodzes tirdzniecības zonā".

39 Šajā ziņā Regulas 2019/943 2. panta 65. punktā tirdzniecības zona ir definēta kā "lielākā ģeogrāfiskā teritorija, kurā tirgus dalībnieki var veikt elektroenerģijas apmaiņu bez jaudas sadales". Pašlaik *CORE* reģiona teritorijas vairumā gadījumu atbilst dalībvalstu teritorijām.

40 Otrkārt, kā izriet no apstrīdētās izmaksu dalīšanas metodikas 5. panta 1. punkta, lai sadalītu korektīvo pasākumu izmaksas, jānosaka tīkla elements, kurā reāli tiek veikts katrs korektīvais pasākums.

41 Kā uzsvērts apstrīdētā lēmuma 106.–110. punktā, apstrīdētās izmaksu dalīšanas metodikas tvērums attiecas ne tikai uz tīkla starpzonu elementiem (starpsavienojumiem), bet arī uz visiem iekšējā tīkla elementiem ar 220 kilovoltu (kV) vai lielāku spriegumu.

42 Apstrīdētās izmaksu dalīšanas metodikas 3. panta 4. punktā paredzēts, ka visiem "tīkla elementiem ar pārrobežu nozīmi", var veikt "izmaksu dalīšanu".

43 Pirmām kārtām, attiecībā uz tīkla elementiem ar pārrobežu nozīmi apstrīdētās izmaksu dalīšanas metodikas 2. panta 2. punkta j) apakšpunktā šie elementi definēti kā "tīkla elementi, kas identificēti kā tādi, kam ir pārrobežu nozīme un kuros darbības drošības pārkāpumi jārisina koordinēti".

44 Šajā ziņā no apstrīdētā lēmuma 106.–110. punkta izriet un starp lietas dalībniekiem vispār nav strīda, ka jēdziens "tīkla elementi ar pārrobežu nozīmi" jāsaprot tādā pašā nozīmē kā jēdziens, kas definēts *CORE* reģiona koordinētas pārdispečēšanas un kompensācijas tirdzniecības metodikas, kura pieņemta ar *ACER* 2020. gada 4. decembra Lēmumu Nr. 35/2020 par *CORE* reģiona koordinētas pārdispečēšanas un kompensācijas tirdzniecības metodiku (turpmāk tekstā – "*RDCT* metodika"), 5. pantā atbilstoši Regulas 2015/1222 35. panta 1. punktam un *CORE* reģiona reģionālās darbības drošības koordinācijas metodikas, kura pieņemta ar *ACER* 2020. gada 4. decembra Lēmumu Nr. 33/2020 par *CORE* reģiona reģionālās darbības drošības koordinācijas

metodiku (turpmāk tekstā –"*ROSC* metodika"), 5. pantā atbilstoši Komisijas Regulas (ES) 2017/1485 (2017. gada 2. augusts), ar ko izveido elektroenerģijas pārvades sistēmas darbības vadlīnijas (OV 2017, L 220, 1. lpp.), 76. panta 1. punktam.

45 Tādējādi jēdziens "tīkla elementi ar pārrobežu nozīmi", pirmkārt, attiecas uz visiem kritiskajiem tīkla elementiem atbilstoši kopīgās nākamās dienas un tekošās dienas jaudas aprēķināšanas metodikas, kas pieņemta ar *ACER* 2019. gada 21. februāra Lēmumu Nr. 02/2019 par *CORE* reģiona PSO priekšlikumiem attiecībā uz kopīgo nākamās dienas un tekošās dienas jaudas aprēķināšanas metodiku (turpmāk tekstā – "*CCM* metodika"), 5. panta 1. punktam un 7. pantam, proti, šobrīd uz PSO noteiktiem starpsavienojumiem un iekšējiem tīkla elementiem, kuriem elektroenerģijas pārvades sadales faktors, kā definēts Komisijas Regulas (ES) Nr. 543/2013 (2013. gada 14. jūnijs) par datu iesniegšanu un publicēšanu elektroenerģijas tirgos un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 714/2009 I pielikuma grozīšanu (OV 2013, L 163, 1. lpp.) 2. panta 22. punktā, ir vienāds vai lielāks par 5 % un, otrkārt, principā uz visiem iekšējiem tīkla elementiem ar 220 kV vai lielāku spriegumu.

46 Atbilstoši Regulas 2019/943 2. panta 69. punktā ietvertajai definīcijai tīkla kritiskais elements ir "tīkla elements tirdzniecības zonā vai starp tirdzniecības zonām, ko ņem vērā [starpzonu apmaiņas] jaudas aprēķina procesā un kas ierobežo elektroenerģijas daudzumu, ar ko var veikt apmaiņu [starp tām]".

47 Tādējādi kritiskie tīkla elementi ir vai nu starpsavienojumi, vai iekšējie elementi, kuru elektroenerģijas pārvades sadales faktors ir vienāds vai lielāks par 5 %. Saskaņā ar apstrīdēto izmaksu dalīšanas metodiku tīkla elementi ar pārrobežu nozīmi, kā arī iekšējie tīkla elementi ar 220 kV vai lielāku spriegumu visi ir kritiski tīkla elementi.

48 Otrām kārtām, attiecībā uz jēdzienu "pārdispečēšana un kompensācijas tirdzniecība ar pārrobežu nozīmi" jānorāda, ka apstrīdētās izmaksu dalīšanas metodikas 3. panta 1. punktā precizēts, ka tas attiecas uz pārdispečēšanas un kompensācijas tirdzniecības ar pārrobežu nozīmi darījumiem, kas identificēti *RDCT* metodikā un *ROSC* metodikā.

49 No tā izriet – un to ir apstiprinājuši lietas dalībnieki –, ka apstrīdētās izmaksu dalīšanas metodikas izpratnē pārdispečēšana un kompensācijas tirdzniecība ar pārrobežu nozīmi principā ir visi pārdispečēšanas un kompensācijas tirdzniecības darījumi, kuru mērķis ir atvieglot pārslodzi tīkla elementos ar pārrobežu ietekmi.

Tvēruma analīze

– *Par apstrīdētās izmaksu dalīšanas metodikas tvēruma apjomu*

50 Prasītājas ieskatā no dalīšanas jāizslēdz korektīvo pasākumu izmaksas, kas attiecas uz iekšējiem tīkla elementiem, kuri nav starpsavienojumi vai vismaz kritiskie tīkla elementi. Konkrēti – prasītāja apgalvo, ka pārslodzes tīkla elementos ar 220 kV vai lielāku spriegumu katrā ziņā esot iekšējas pārslodzes, kas neietilpst starpzonu pārslodžu definīcijā Regulas 2019/943 16. panta 13. punkta izpratnē.

51 Tāpēc jāpārbauda, vai prasītāja pamatoti apgalvo, ka korektīvo pasākumu izmaksu dalīšana būtu jāattiecina tikai uz kritiskajiem tīkla elementiem, kādi izriet no *CCM* metodikas, jo saskaņā ar Regulas 2019/943 2. panta 69. punktu runa ir par elementiem, kas "ierobežo elektroenerģijas daudzumu, ar ko var veikt apmaiņu". Līdz ar to vienīgi šo elementu pārslodze esot starpzonu pārslodze Regulas 2019/943 16. panta 13. punkta izpratnē.

52 Pirmām kārtām, jāpārbauda, vai kritiskie tīkla elementi ir vienīgie, kuriem ir pārrobežu nozīme Regulas 2015/1222 74. panta 2. punkta izpratnē.

53 Jāatgādina, ka saskaņā ar Regulas 2015/1222 74. panta 2. punktu apstrīdētajā izmaksu dalīšanas metodikā "iekļauj izmaksu dalīšanas risinājumus pārrobežu mēroga darbībām". Bez tam šīs pašas regulas 74. panta 4. punkta b) apakšpunktā noteikts, ka apstrīdētajā izmaksu dalīšanas metodikā nosaka, "kuras izmaksas, kas radušās, izmantojot pārdispečēšanu vai kompensācijas tirdzniecību nolūkā garantēt starpzonu apmaiņas jaudu, ir attiecināmas uz izmaksu dalīšanu starp visiem jaudas aprēķināšanas reģiona PSO saskaņā ar jaudas aprēķināšanas metodiku", un šajā gadījumā tas ir *CORE* reģions.

54 Tādējādi, lai noteiktu, vai apstrīdētā izmaksu dalīšanas metodika, kas apstiprināta ar apstrīdēto lēmumu, ir saderīga ar Regulas 2015/1222 74. panta 2. punktu, jāpārbauda, cik lielā mērā korektīvo pasākumu, kuru izmaksas domāts dalīt, mērķis ir nodrošināt starpzonu apmaiņas jaudas stabilitāti.

55 Taču jāatgādina – kā izriet no Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 714/2009 (2009. gada 13. jūlijs) par nosacījumiem attiecībā uz piekļuvi tīklam elektroenerģijas pārrobežu tirdzniecībā un par Regulas (EK) Nr. 1228/2003 atcelšanu (OV 2009, L 211, 15. lpp.), kas vēlāk aizstāta ar Regulu 2019/943, 18. panta 5. punkta –, ka Regula 2015/1222 ir Regulas 2019/943 īstenošanas akts. Tātad tā ir hierarhiski augstāka juridiska norma, kas pieņemta pēc Regulas 2015/1222 pieņemšanas. Tomēr, izņemot gadījumus, kad to nozīme ir skaidra un nepārprotama un tādējādi nav nepieciešama interpretācija, īstenošanas regulas tiesību normas, ja iespējams, jāinterpretē atbilstoši pamatregulas tiesību normām (spriedums, 2017. gada 28. februāris, *Canadian Solar Emea* u.c./Padome, T-162/14, nav publicēts, EU:T:2017:124, 150. punkts). Tāpēc Regulas 2015/1222 74. pants jāinterpretē atbilstoši Regulas 2019/943 16. panta 13. punktam.

56 Šajā ziņā jāuzsver, ka Regulas 2019/943 16. panta 13. punktā nav definēti nedz tīkla elementi, kuros jāveic korektīvie pasākumi starpzonu pārslodžu risināšanai, nedz tīkla elementi, attiecībā uz kuriem jāsadala izmaksas par korektīvajiem pasākumiem starpzonu pārslodžu risināšanai.

57 Tāpat Regulas 2019/943 2. panta 4. punktā nav arī precizēti tīkla elementi, kuros rodas fiziskās pārslodzes, tostarp pārslodzes, kas saistītas ar starpzonu apmaiņu.

58 Tomēr Regulas 2019/943 16. panta 13. punktā ir paredzētas izmaksas par korektīvajiem pasākumiem, kurus PSO aktivizē starpzonu apmaiņas nodrošināšanai, un pēc tam noteikts, ka minētās izmaksas jāsadala starp PSO atkarībā no tā, cik lielā mērā plūsmas, kuras rada iekšējie darījumi, palielinājušas starp divām zonām konstatēto pārslodzi.

59 Tāpēc saskaņā ar Regulas 2019/943 16. panta 13. punkta mērķi jānosaka, kādas pārslodzes jārisina koordinēti, lai nodrošinātu starpzonu apmaiņu, kas atbilstoši šī sprieduma 54. un 55. punktam ļaus pēc tam noteikt, vai apstrīdētajā izmaksu dalīšanas metodikā paredzēto korektīvo pasākumu mērķis ir nodrošināt starpzonu apmaiņas jaudas stabilitāti Regulas 2015/1222 74. panta 4. punkta b) apakšpunkta izpratnē.

60 Otrām kārtām, jāuzsver – lai veiktu šādu analīzi, kuras mērķis ir noteikt, kādi korektīvie pasākumi ļauj nodrošināt starpzonu apmaiņu un tādējādi uz tiem attiecas izmaksu dalīšana, jāizskaidro korektīvo pasākumu loma starpzonu jaudas aprēķināšanas procesā, kā paredzēts *CCM* metodikā, kā arī reģionālās darbības drošības novērtēšanas procesā, kā noteikts *ROSC* metodikā atbilstoši Regulas 2017/1485 76. panta 1. punkta b) apakšpunktam (turpmāk tekstā – "*CROSA* process").

61 Pirmkārt, jānorāda, ka starpzonu jaudas aprēķināšanas process sākas divas dienas pirms elektroenerģijas piegādes un tiek izmantots, lai noteiktu enerģijas daudzumu, ko var apmainīt starp zonām, ievērojot darbības drošības robežas.

62 Jaudas aprēķināšanas process tiek veikts tikai kritiskajiem tīkla elementiem. No vienas puses, PSO, lai ievērotu darbības drošības robežas, pirms tirgus atvēršanas var ierobežot enerģijas daudzumu, ar kuru dalībnieki var apmainīties. No otras puses, šajā procesā tiek izmantoti arī korektīvie pasākumi, piemēram, pārdispečēšana un kompensācijas tirdzniecība. Šos korektīvos pasākumus, kurus atbilstoši Regulas 2019/943 16. panta 4. punktam var aktivizēt, lai maksimāli palielinātu pieejamo starpzonu apmaiņas jaudu, PSO ņem vērā, bet tie vēl netiek aktivizēti.

63 Proti, aprēķinot starpzonu apmaiņas jaudu, nekādi korektīvie pasākumi netiek aktivizēti un nerodas nekādas izmaksas.

64 Otrkārt, jāatzīmē, ka dārgi korektīvie pasākumi saistībā ar pārdispečēšanu un kompensācijas tirdzniecību, kuri ir šīs strīda priekšmets, rodas tikai *CROSA* procesā, kas ir cieši saistīts ar starpzonu apmaiņas jaudas aprēķināšanu.

65 Atbilstoši Regulas 2017/1485 76. panta 1. punkta b) apakšpunkta iii) punktam, kurā reglamentēta korektīvo pasākumu ar pārrobežu ietekmi koordinēta sagatavošana, un kā izriet no *ROSC* metodikas 3. panta 2. punkta b) apakšpunkta, *CROSA* procesa mērķis ir koordinēt, apstiprināt un īstenot korektīvus pasākumus ar pārrobežu nozīmi. Kā izriet no minētās *ROSC* metodikas 5. un 9. panta, korektīvie pasākumi ar pārrobežu nozīmi ir visi pasākumi, ar kuriem vismaz dažkārt var novērst strāvas robežu pārkāpumus tīkla elementos ar pārrobežu nozīmi, t.i., principā visos kritiskajos tīkla elementos, kas tiek ņemti vērā, lai aprēķinātu starpzonu apmaiņas jaudu, un visos citos tīkla elementos ar 220 kV vai lielāku spriegumu.

66 Tāpat saskaņā ar *ROSC* metodikas 12. apsvērumu un 5. panta 1. punktu *CROSA* process pēc tam, kad ir zināmi tirgus rezultāti un starpzonu apmaiņas jaudas piešķiršana, principā nodrošina visu tīkla elementu ar 220 kV vai lielāku spriegumu darbības drošību. Tajā brīdī PSO rīcībā ir detalizēta informācija par enerģiju, kas tiks ievadīta vai izvadīta no tīkla.

67 *CROSA* process sākas ar vietējo darbības drošības novērtējumu, ko katrs PSO savā sistēmā veic atbilstoši *ROSC* metodikas 13. pantam un 14. panta 1. punktam, un katrs PSO tālab izveido individuālu tīkla modeli.

68 Pēc tam atbilstoši *ROSC* metodikas 18. pantam individuālie tīkla modeļi tiek nodoti reģionālajiem koordinatoriem un tie tos apvieno, lai izveidotu kopēju tīkla modeli visām dienas stundām, kurā saskaņā ar Regulas 2015/1222 2. panta 2. punktu ietverta "Savienības mēroga datu kopa [..], kas ietver elektroenerģijas sistēmas [..] raksturlielumus".

69 Ja plūsma tīkla elementā pārsniedz maksimālo plūsmu, nepieciešams sagatavot un īstenot korektīvo pasākumu, lai ievērotu darbības drošības robežas.

70 Kā izriet no *ROSC* metodikas 10. apsvēruma, *CROSA* procesā ir paredzēta korektīvo pasākumu optimizācija.

71 Konkrētāk – šī *ROSC* metodikas 2. panta 1. punkta p) apakšpunktā aprakstītā optimizācija *CROSA* procesā paredz, ka katrā atkārtojumā konkrēti jānosaka, kura pārslodze kurā tīkla elementā – kritiskā vai nekritiskā – jārisina koordinēti.

72 Tādējādi atbilstoši Regulas 2017/1485 76. panta 1. punkta b) apakšpunkta iii) punktam katrai stundai kopējā tīkla modelī no visiem PSO pieejamajiem korektīvajiem pasākumiem tiek noteikts visiedarbīgākais un ekonomiski visefektīvākais pasākums, ar kuru atbilstoši *ROSC* metodikas 20., 23. un 24. pantam, kā arī 27. panta 1. punktam var atrisināt visas pārslodzes visos starpsavienojumos un kopējā tīkla modelī visos iekšējos tīkla elementos ar 220 kV vai lielāku spriegumu, neradot jaunas pārslodzes.

73 Trešām kārtām, ņemot vērā iepriekš minēto un kā norāda prasītāja, jāanalizē, vai apstrīdētās izmaksu dalīšanas metodikas tvērumā būtu jāiekļauj tikai izmaksas, ko radījuši korektīvie pasākumi kritiskajos tīkla elementos (un tālab tikai starpsavienojumos vai tikai iekšējos tīkla elementos ar 5 % vai lielāku elektroenerģijas pārvades sadales faktoru). Šajā nolūkā, kā norādīts šī sprieduma 59. punktā, jānosaka, kuras pārslodzes jārisina koordinēti, lai nodrošinātu starpzonu apmaiņu.

74 Šajā ziņā, pirmkārt, tas vien, ka apstrīdētās izmaksu dalīšanas metodikas tvērumā tiek iekļautas izmaksas, ko rada pārslodzes tīkla elementos ar 220 kV vai lielāku spriegumu, nevarot būt pretrunā Regulas 2019/943 16. panta 13. punktam, jo šī tiesību norma nozīmē vienīgi to, ka jānosaka, kuras pārslodzes jārisina koordinēti, lai nodrošinātu starpzonu apmaiņu.

75 Otrkārt, PSO var izmantot maksimums 30 % no katra kritiskā tīkla elementa jaudas, lai tajā atrisinātu pārslodzes, ar nosacījumu, kā paredzēts Regulas 2019/943 16. panta 8. punkta pirmās daļas b) apakšpunktā, ka 70 % minētās jaudas paliek starpzonu apmaiņai saskaņā ar Regulas 2019/943 16. panta 1. un 8. punktu.

76 Tomēr tas, ka pārslodzes var risināt, izmantojot līdz 30 % no tīkla elementu apakšgrupas jaudas, nenozīmē, ka jādala tikai to korektīvo pasākumu izmaksas, kuri veikti šajā elementu apakšgrupā.

77 Treškārt, jāatzīmē, ka katra kritiskā tīkla elementa minimālās 70 % jaudas stabilitāte tiek nodrošināta visefektīvākajā veidā, optimizējot korektīvos pasākumus, kas aktivizēti visos tīkla elementos ar 220 kV vai lielāku spriegumu. Tādējādi, optimizējot korektīvos pasākumus visos šajos elementos, tiek sasniegti Regulas 2019/943 mērķi, tostarp tirgus signālu došana lielākai efektivitātei un piegādes drošībai atbilstoši Regulas 2019/943 1. panta a) punktam.

78 Kā izriet no Regulas 2019/943 16. panta 4. punkta, šī optimizācija palīdz samazināt korektīvo pasākumu izmaksas, tādējādi ļaujot ierobežot starpzonu apmaiņas jaudas samazināšanos.

79 Ceturtkārt, ja PSO aktivizētie korektīvie pasākumi iekšējos elementos, kuri nav kritiskie tīkla elementi, ir daļa no optimālā risinājuma, kas nepieciešams, lai atrisinātu arī pārslodzes kritiskajos tīkla elementos, pirmo elementu izmaksas jāsadala starp PSO tādā pašā veidā kā izmaksas, kas saistītas ar otrajiem elementiem. Tāpēc tīkla elementu ar 220 kV vai lielāku spriegumu neiekļaušana izmaksu dalīšanas metodikas tvērumā radītu nepamatotu ierobežojumu, it īpaši ņemot vērā Regulas 2019/943 16. panta 13. punktu, kurā noteikts, ka visas to korektīvo pasākumu izmaksas, kas aktivizēti starpzonas pārslodzes atrisināšanai, ir jāsadala, izņemot izmaksas saistībā ar plūsmām, kuras palielinājušas starp divām tirdzniecības zonām konstatēto slodzi un kuras nepārsniedz pielaides robežvērtību.

80 Ja izmaksu dalīšana attiektos tikai uz kritiskajiem tīkla elementiem, tā kļūtu riskanta, jo ar pārslodžu risināšanu saistītās izmaksas tiktu sadalītas atšķirīgi atkarībā no tā, kurā elementā korektīvais pasākums tiktu aktivizēts. Kā pamatoti norāda *ACER*, tas izraisītu diskrimināciju starp dažādiem tīkla elementiem un līdz ar to starp PSO, kuriem pieder šie elementi, un tas nav paredzēts aplūkotajā tiesiskajā regulējumā.

81 Tālab plūsmas, kuras rada iekšējie darījumi un kuras palielina starp divām tirdzniecības zonām konstatēto pārslodzi, kā tās aprakstītas Regulas 2019/943 16. panta 13. punktā, un kuras samazina starpzonu apmaiņas jaudu kritiskajos tīkla elementos, dalot izmaksas, nevar aplūkot atšķirīgi, ja šīs plūsmas norisinās nekritiskajos tīkla elementos. Šajās divās elementu grupās aktivizētie korektīvie pasākumi tiek optimizēti, lai risinātu pārslodžu problēmas.

82 Piektkārt, kā *ACER* norāda atbildē uz Vispārējās tiesas jautājumiem, nekritiskajos tīkla elementos aktivizēti korektīvie pasākumi dažkārt var atrisināt pārslodzes kritiskajos tīkla elementos.

83 Tāpēc, ja šie korektīvie pasākumi var palīdzēt atrisināt šādas pārslodzes kritiskajos tīkla elementos, to izmaksas jāsadala saskaņā ar principu "piesārņotājs maksā". Bet, ja ar tiem kādā konkrētā brīdī nevar atrisināt pārslodzi kritiskajos tīkla elementos, tas nenozīmē, ka elementi, kuros aktivizēti korektīvie pasākumi, vairs nav saistīti ar starpzonu apmaiņu. Proti, no vienas puses, šie korektīvie pasākumi tomēr ir izvēlēti *CROSA* procesā, ņemot vērā citas pārslodzes un korektīvos pasākumus, lai rastu optimālu risinājumu reģionālā līmenī. No otras puses, šai pārslodzei, ciktāl to izraisa pārrobežu plūsma, proti, loka plūsma, ir pārrobežu nozīme.

84 Turklāt, kā paredzēts Regulas 2019/943 35. apsvērumā, pārvadot elektroenerģijas pārrobežu plūsmas savos elektrotīklos, rodas izmaksas, par kurām atvērtā, konkurenciālā tirgū PSO būtu jāsaņem kompensācija no to pārvades sistēmu operatoriem, kuri rada šīs pārrobežu elektroenerģijas plūsmas, un no to sistēmu operatoriem, kur šīs plūsmas tiek saņemtas.

85 Tādējādi korektīvajiem pasākumiem visos tīkla elementos, kuri iekļauti *CROSA* procesā, saskaņā ar Regulas 2019/943 16. panta 13. punktu potenciāli ir nozīme starpzonu apmaiņā, un tas ir neatkarīgi no to elektroenerģijas pārvades sadales faktora, jo tas ir jēdziens, kas pārņemts *CCM* metodikā, kurā nevar noteikt izmaksu dalīšanu saskaņā ar Regulas 2019/943 16. panta 13. punktu.

86 Katrā ziņā jānorāda – ja PSO konstatē, ka nekritisks tīkla elements ar 220 kV vai lielāku spriegumu nekad nevar būt lietderīgs, lai nodrošinātu reģionālo drošību un piešķirtās starpzonu apmaiņas jaudas stabilitāti, tie atbilstoši *ROSC* metodikas 5. panta 1. punkta b) apakšpunktam un 7. panta 3. punkta b) apakšpunktam var to izslēgt no *CROSA* procesa un līdz ar to no izmaksu dalīšanas.

87 Sestkārt, attiecībā uz Regulas 2015/1222 12. apsvērumu, kurā paredzēta koordinācija starp pārrobežu un iekšējiem korektīvajiem pasākumiem, jāuzsver, ka visiem korektīvajiem pasākumiem *CROSA* procesā ir pārrobežu nozīme, bet visi pārējie korektīvie pasākumi ir iekšēji. Tādējādi *CROSA* process nodrošina iekšējo korektīvo pasākumu koordināciju un arī "iekšējo" tīkla elementu drošību.

88 Ja *CROSA* procesā netiktu veikti koordinēti risinājumi, pastāvētu darbības drošības pārkāpuma risks, kas apdraudētu starpzonu apmaiņu. Proti, jāuzsver, ka tīkla darbība ir būtisks nosacījums energoapgādes drošībai, jo saskaņā ar Regulas 2015/1222 2. apsvērumu elektroenerģiju Savienības pilsoņiem var piegādāt tikai ar tīkla starpniecību.

89 Tādējādi "starpzonu" pārslodzes ir visas pārslodzes, kuras šobrīd *CORE* reģionā tiek koordinēti risinātas *CROSA* procesā. Tāpēc izmaksām saistībā ar šiem koordinētajiem risinājumiem jāpiemēro princips "piesārņotājs maksā".

90 Jāuzsver, ka koordinācija un izmaksu dalīšana nav atkarīgas no tā, vai kādā tīkla elementā noteiktā brīdī notiek īpaša apmaiņa vai ir piešķirta plūsma, jo visos kritiskajos un nekritiskajos tīkla elementos ar 220 kV vai lielāku spriegumu visi aktivizētie korektīvie pasākumi potenciāli sekmē starpzonu apmaiņu, lai gan to konkrētais devums apmaiņas sekmēšanā var atšķirties, it īpaši atkarībā no tīkla topoloģijas, tirgus apstākļiem un īpašām ražošanas un patēriņa programmām. Tāpēc tīkla elementus ar 220 kV vai lielāku spriegumu nevar uzreiz izslēgt no apstrīdētās izmaksu dalīšanas metodikas tvēruma.

91 Septītkārt, kā izriet no apstrīdētā lēmuma 167. punkta un lietas dalībnieki to nav apstrīdējuši, tīkla elementi ar 220 kV vai lielāku spriegumu tika uzskatīti par elementiem ar pārrobežu ietekmi, jo šie elementi nebija strukturāli pārslogoti, trūkstot enerģijas apmaiņai. Bez tam, kā izriet no minētā punkta, visi *CORE* reģiona PSO *ROSC* metodikas paskaidrojumā atzina, ka šie elementi ir vispiemērotākie *CROSA* procesam.

92 Šajā ziņā no *ROSC* metodikas paskaidrojuma 8. lappuses, par kuru lietas dalībniekiem turklāt bija iespēja izteikties tiesas sēdē, izriet, ka PSO uzskatīja, ka *CROSA* procesam visbūtiskākie tīkla elementi ir tīkla elementi ar 220 kV un 380 kV spriegumu, "ņemot vērā, ka šie elementi [tika] izmantoti, lai sekmētu enerģijas apmaiņu starp tirdzniecības zonām Eiropas energosistēmā".

93 *ROSC* metodikas paskaidrojumā PSO paskaidroja, ka tīkla elementi ar 220 kV vai lielāku spriegumu sekmē elektroenerģijas apmaiņu starp tirdzniecības zonām Eiropas energosistēmā. Tomēr PSO nav noteikuši, kādi elementi būtu jāņem vērā, dalot korektīvo pasākumu izmaksas.

94 Turklāt 220 kV sprieguma līmenis *CORE* reģionā tika izvēlēts tā īpaši blīvā tīklojuma dēļ, lai gan, kā noskaidrots tiesas sēdē, Regulas 2019/943 16. panta 13. punkts neliedza izvēlēties citus risinājumus.

95 Izmaksu dalīšana šajā kontekstā ir arī nepieciešama, lai izveidotu integrētu elektroenerģijas tirgu Eiropas līmenī.

96 *A fortiori* apstrīdētās izmaksu dalīšanas metodikas tvērums nav definēts ģeogrāfiski un to nevar ierobežot tikai ar tīkla elementiem, kas atrodas uz robežas starp divām tirdzniecības zonām vai pat ar starpsavienojumiem, kas savieno dalībvalstu tīklus. Bet, kā konstatēts šī sprieduma 59. punktā, Regulas 2019/943 16. panta 13. punktā paredzēts, ka jānosaka, kuras pārslodzes jārisina koordinēti, lai nodrošinātu starpzonu apmaiņu.

97 Ņemot vērā iepriekš minēto, prasītāja kļūdaini apgalvo, ka apstrīdētais lēmums esot pretrunā Regulas 2019/943 16. panta 13. punktam, jo izmaksu dalīšana attiecoties tikai uz starpsavienojumiem vai vēl kritiskajiem tīkla elementiem.

98 *CORE* reģionā visas pārslodzes, kas tiek risinātas ar korektīviem pasākumiem, kuri aktivizēti saskaņā ar *ROSC* metodiku, kā noteikts Lēmumā Nr. 33/2020 un apstiprināts ar apstrīdēto lēmumu, atbilst "pārslodzei starp zonām", kas minēta Regulas 2019/943 16. panta 13. punktā.

99 Tāpat jākonstatē, ka *CORE* reģionā visi korektīvie pasākumi, kuri aktivizēti saskaņā ar *ROSC* metodiku, kā noteikts Lēmumā Nr. 33/2020, palīdz nodrošināt starpzonu apmaiņas jaudas stabilitāti atbilstoši Regulas 2015/1222 74. panta 4. punkta b) apakšpunktam.

100 Tālab nevar arī uzskatīt, ka apstrīdētais lēmums būtu pretrunā Regulas 2015/1222 74. pantam, kas interpretēts saskaņā ar Regulas 2019/943 16. panta 13. punktu. Līdz ar to Apelācijas valde ir pamatoti noraidījusi apelācijas sūdzību, kura bija iesniegta par apstrīdēto izmaksu dalīšanas metodiku.

101 Šo secinājumu nevar atspēkot ar argumentiem, kurus prasītāja izvirzījusi pret apstrīdēto lēmumu.

102 Pirmkārt, attiecībā uz prasītājas argumentu, ka tikai pārslodze starpsavienojumā vai, augstākais, iekšējā tīkla kritiskajā elementā ir pārslodze, kuras izmaksas var sadalīt, pamatojoties uz Regulas 2019/943 16. panta 13. punktu, jāuzsver, ka apstrīdētās izmaksu dalīšanas metodikas piemērošanas kontekstā vienīgais gadījums, kad izmaksas, kas attiecas uz nekritiskajiem tīkla elementiem, tiek sadalītas saskaņā ar šo tiesību normu, ir tad, ja pārslodzi šajos elementos rada loka plūsmas, kas pārsniedz Regulas 2019/943 16. panta 13. punktā minēto pielaides robežvērtību, kā aprakstīts šī sprieduma 37. punktā.

103 Saskaņā ar apstrīdētās izmaksu dalīšanas metodikas 6. apsvērumu loka plūsmas, kuras pārsniedz pielaides robežvērtību, ir galvenais pārslodžu faktors, kam tiek piemērota izmaksu dalīšana. Tas izriet no konstatējuma, ka pārslodzes, ko izraisa iekšējās plūsmas, sedz pārslogotā tīkla elementa īpašnieks, bet, kā izriet no Regulas 2019/943 16. panta 13. punkta, izmaksas, kuras rodas no plūsmām, ko rada iekšējie darījumi, un kuras palielina starp divām tirdzniecības zonām novēroto pārslodzi, proporcionāli jāsadala starp PSO.

104 Taču loka plūsma ir "pārrobežu elektroenerģijas plūsma" Regulas 2019/943 2. panta 3. punkta izpratnē, proti, "fiziska elektroenerģijas plūsma dalībvalsts pārvades tīklā, ko izraisa ārpus minētās dalībvalsts esošu ražotāju, lietotāju vai abu darbības ietekme uz tās pārvades tīklu", kura neiekļaujas tikai kritiskajos tīkla elementos.

105 Tālab pārslodzi, ko rada tāda pārrobežu elektroenerģijas plūsma kā loka plūsma, nevar kvalificēt kā pārslodzi, kas būtu izslēgta no Regulas 2019/943 16. panta 13. punkta tvēruma.

106 Turklāt, ja pārslodzi nekritiskajā tīkla elementā rada tikai iekšējās plūsmas, šīs pārslodzes risināšanai izmantoto korektīvo pasākumu izmaksas katrā ziņā segs minētā tīkla elementa īpašnieks atbilstoši Regulas 2017/1485 76. panta 1. punkta b) apakšpunkta v) punktam. Tādējādi pretēji prasītājas apgalvotajam, princips "piesārņotājs maksā" joprojām ir izņēmums no noteikumiem, jo šis princips *de facto* piemērojams tikai loka plūsmām, kuras pārsniedz pielaides robežvērtību, savukārt princips "īpašnieks maksā" piemērojams citām plūsmām, piemēram, loka plūsmām, kuras nepārsniedz pielaides robežvērtību, un iekšējām plūsmām.

107 Bez tam pārslodze, kura nav "starpzonu" pārslodze Regulas 2019/943 16. panta 13. punkta izpratnē, ir tā, kas rodas tīkla elementos, uz kuriem neattiecas reģionālās darbības drošības koordinēšana, vai nu tāpēc, ka tā ir nolēmuši PSO, vai arī tāpēc, ka tie ir elementi, uz kuriem jau no paša sākuma neattiecās korektīvo pasākumu koordinēšana, proti, tīkla elementi ar zemāku spriegumu par 220 kV.

108 Otrkārt, jānorāda, ka vienīgais izņēmums no Regulas 2019/943 16. panta 13. punkta noteikumiem, saskaņā ar kuriem jāsadala to korektīvo pasākumu izmaksas, kas saistīti ar plūsmām, kuras rada iekšējie darījumi un kuras palielina starp divām tirdzniecības zonām konstatēto pārslodzi, ir izņēmums saistībā ar minētajām plūsmām, kuras nepārsniedz pielaides robežvērtību un kuru izmaksas sedz pārslogotā tīkla elementa īpašnieks.

109 Šajā ziņā jānorāda, ka pretēji prasītājas apgalvotajam, likumdevējs nav vēlējies izslēgt kādu tīkla elementu grupu no izmaksu dalīšanas, jo Regulas 2019/943 16. panta 13. punktā tas ir paredzējis to izmaksu dalīšanu, kuras rodas koordinētu starpzonu risinājumu dēļ.

110 Tāpat tam, ka Regulas 2017/1485 76. panta 1. punkta b) apakšpunkta v) punktā ir paredzēta iespēja pieņemt citas metodikas attiecībā uz izmaksu dalīšanu saistībā ar dažādiem minētās regulas 22. pantā noteiktajiem korektīvajiem pasākumiem, kas attiecīgā gadījumā papildina kopējo metodiku, kura izstrādāta atbilstoši Regulas 2015/1222 74. pantam, nav nozīmes Regulas 2019/943 16. panta 13. punkta, kas turklāt ir augstāka ranga norma, interpretācijā.

111 Treškārt, jānoraida prasītājas arguments, ka apstrīdētās izmaksu dalīšanas metodikas tvērums, kā apstiprināts apstrīdētajā lēmumā, esot pretrunā LESD 290. panta 1. punktam un 291. pantam vai ka tai trūkstot juridiskā pamata, jo *ACER* esot paplašinājusi tiesību aktos paredzēto tvērumu.

112 Konkrēti – korektīvie pasākumi, kas tiek koordinēti tīkla elementos ar 220 kV vai lielāku spriegumu, atbilstoši Regulas 2019/943 16. panta 13. punktam sekmē starpzonu apmaiņu, palīdz novērst starpzonu apmaiņas jaudas ierobežošanu un nodrošina minētās jaudas stabilitāti.

113 Tāpat un ņemot vērā, ka apstrīdētās izmaksu dalīšanas metodikas tvērums atbilst Regulas 2019/943 16. panta 13. punktam, *ACER* nevar pārmest, ka tā, pamatodamās uz principu "piesārņotājs maksā", paplašinājusi tās tvērumu, pārsniedzot Regulas 2019/943 16. panta 13. punktu.

114 Līdzīgi jānoraida arī prasītājas argumenti, ka esot pārkāpti 1958. gada 13. jūnija spriedumā *Meroni* /Augstā iestāde (9/56, EU:C:1958:7, 9. lpp.) izklāstītie pilnvaru deleģēšanas principi.

115 Šajā ziņā jāatgādina, ka *ACER* ir Savienības aģentūra, kuru likumdevējs izveidojis atbilstoši Regulai 2019/942. Kā pamatoti norādīts apstrīdētā lēmuma 1151.–1158. punktā, tās pilnvaras pieņemt tādu lēmumu kā apstrīdēto izmaksu dalīšanas metodika ir reglamentētas minētajā regulā, konkrēti – tās 6. pantā, kā arī Regulas 2015/1222 74. pantā un Regulas 2019/943 16. panta 13. punktā.

116 Kā izriet no šī sprieduma 10. punkta, *ACER* atbilstoši Regulas 2019/942 5. panta 3. punktam un 6. pantam, kā arī Regulas 2015/1222 9. panta 11. punktam atzina savu kompetenci pieņemt lēmumu par PSO iesniegto izmaksu dalīšanas metodikas priekšlikumu, pamatojoties uz to, ka *CORE* reģiona VRI nebija panākušas vienošanos.

117 Tātad *ACER* pilnvaras pieņemt apstrīdēto izmaksu dalīšanas metodiku ir precīzi reglamentētas, un atbilstoši Regulas 2019/942 28. un 29. pantam tās var pārbaudīt tiesā, ņemot vērā mērķus, kurus Komisija noteikusi Regulā 2015/1222, kā arī likumdevējs Regulā 2019/943 (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2014. gada 22. janvāris, Apvienotā Karaliste/Parlaments un Padome, C-270/12, EU:C:2014:18, 53. punkts).

118 Tādējādi Apelācijas valde pamatoti noraidīja prasītājas argumentus šajā ziņā.

119 Ceturtkārt, nevar atbalstīt arī prasītājas un Vācijas Federatīvās Republikas argumentu par Regulas 2019/943 16. panta 13. punkta likumdošanas ģenēzi, ka likumdevējs esot vēlējies no izmaksu dalīšanas starp PSO izslēgt to korektīvo pasākumu izmaksas, kuri veikti iekšzonās esošajos elementos, šīs normas izstrādē atteikdamies grozīt tās formulējumu un aizstāt "starp divām tirdzniecības zonām konstatēto pārslodzi" ar "starp tirdzniecības zonām un tirdzniecības zonās konstatēto pārslodzi".

120 Šajā ziņā neatkarīgi no tā, vai Vācijas Federatīvā Republika un prasītāja var pamatoties uz dokumentiem par leģislatīvo trialogu likumdevēja gribas pierādīšanai, kad tas pieņēma Regulas 2019/943 16. panta 13. punktu, pietiek konstatēt, ka apgalvotais atteikums nepārprotami iekļaut iekšzonas pārslodzes nebūtu noteicošais, noskaidrojot, kādi elementi jāņem vērā, lai novērtētu palielinājumu pārslodzē "starp divām zonām".

121 Kā izriet no šī sprieduma 56.–59. un 109. punkta, Regulas 2019/943 16. panta 13. punktā nav definēti tīkla elementi, par kuriem ir jādala to korektīvo pasākumu izmaksas, kuru mērķis ir atrisināt pārslodzi starp zonām, un tas nenozīmē, ka likumdevējs būtu vēlējies kādu tīkla elementu grupu izslēgt no izmaksu dalīšanas.

122 Tāpēc jānoraida prasītājas argumenti, ka iekšējie tīkla elementi būtu jāizslēdz no apstrīdētās izmaksu dalīšanas metodikas, pamatojoties uz Regulas 2019/943 16. panta 13. punktu un Regulas 2015/1222 74. pantu.

– Par stimuliem, kas izriet no iekšējo tīkla elementu iekļaušanas apstrīdētās izmaksu dalīšanas metodikas tvērumā

123 Jānorāda, ka visu iekšējo tīkla elementu, tostarp to, kuru spriegums ir 220 kV vai lielāks, iekļaušana apstrīdētās izmaksu dalīšanas metodikas tvērumā neietver stimulus, kuri būtu pretrunā Regulas 2019/943 16. panta 13. punkta mērķiem.

124 Šajā ziņā jāatgādina, ka Regulas 2019/943 16. panta 13. punktā PSO ir paredzēts pienākums segt to korektīvo pasākumu izmaksas, kas saistīti ar plūsmām, kuras rada iekšējie darījumi un kuras palielina starp divām tirdzniecības zonām konstatēto pārslodzi, kas nepārsniedz pielaides robežvērtību. Tas stimulē PSO attīstīt savu tīklu, lai varētu uzņemt šādas plūsmas, ja tās nepārsniedz pielaides robežvērtību, kas atbilst tirdzniecības zonā sagaidāmās loka plūsmas robežvērtībai bez strukturālas pārslodzes.

125 Savukārt atbilstošajā tiesiskajā regulējumā PSO nav noteikts pienākums attīstīt savus tīklus, lai uzņemtu loka plūsmas, kuras pārsniedz šī sprieduma 124. punktā minēto pielaides robežvērtību. Proti, šīs plūsmas pēc to būtības ir neparedzētas un neparedzamas un tie PSO, kuri uzņem šīs plūsmas, nevar tās ietekmēt.

126 Šajā ziņā, kā norādīts Regulas 2019/943 27. apsvērumā, jāatzīst, ka loka plūsmu un iekšējo pārslodžu ietekmes uz starpzonu apmaiņu samazināšana ir viens no galvenajiem Eiropas likumdevēja mērķiem, izstrādājot šo tiesisko regulējumu.

127 Tāpat no Komisijas 2016. gada 30. novembra ietekmes novērtējuma tiesību aktu kopuma "Enerģētika" (SWD(2016) 410) izstrādes kontekstā 59. lappuses izriet, ka loka plūsmas var samazināt starpzonu apmaiņas jaudu un novest pie dārgas pārdispečēšanas ārpus tirgus, kā arī būtiskiem cenu izkropļojumiem un dot investīciju signālus blakus esošajās zonās. Tas izraisa ievērojamu labklājības zudumu.

128 Turklāt tīkla nekritisko elementu izslēgšana novestu pie tā, ka PSO, kas radītu loka plūsmas, nebūtu motivēts pietiekami investēt savā tīklā, jo tam nebūtu jāsedz visas izmaksas par korektīvajiem pasākumiem, kuri nepieciešami tā izraisīto pārslodžu atrisināšanai. Proti, tikai šis PSO, kurš pārzina un atbild par savu tīklu, var veikt citus nepieciešamos pasākumus, piemēram, mainīt zonas konfigurāciju vai investēt savā tīklā. Šajā kontekstā jāatgādina, ka saskaņā ar Regulas 2019/943 35. panta 5. punktu katrs PSO ir atbildīgs par savu tīklu un tālab tā iekšējās problēmas nebūtu jārisina blakus esošajiem PSO.

129 Bez tam, ja katrs no abiem atbildīgajiem un blakus esošajiem PSO tiktu stimulēts investēt savā tīklā, lai uzņemtu vai samazinātu loka plūsmas, tas, kā *ACER* pamatoti norādījusi sava iebildumu raksta 261. punktā, nepastāvot koordinācijai starp šiem diviem PSO, novestu pie pārmērīgām investīcijām un nepareizas resursu sadales.

130 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, jānorāda, ka PSO nevar atbrīvot no izmaksām, ko tas ar savām loka plūsmām, kuras pārsniedz pielaides robežvērtību, rada citiem PSO to nekritiskajos tīkla elementos, pat ja šajos elementos veiktie korektīvie pasākumi palīdz nodrošināt starpzonu apmaiņu.

131 Šāda pieeja būtu pretrunā arī energoapgādes solidaritātes principam, kā to interpretējusi Tiesa.

132 Energoapgādes solidaritātes princips ietver tiesības un pienākumus gan Savienībai, gan dalībvalstīm, jo Savienībai ir solidaritātes pienākums pret dalībvalstīm un dalībvalstīm ir solidaritātes pienākums gan vienai pret otru, gan pret Savienības kopējām interesēm un tās īstenoto politiku (spriedums, 2021. gada 15. jūlijs, Vācija/Polija, C-848/19 P, EU:C:2021:598, 49. punkts).

133 Šādos apstākļos minētajam energoapgādes solidaritātes principam būtu pretrunā ļaut PSO, kuri rada loka plūsmas caur citām tirdzniecības zonām, izvairīties no to korektīvo pasākumu izmaksām, kuri aktivizēti kopējās interesēs, lai optimizētu starpzonu apmaiņas jaudu, vienlaikus nodrošinot pēc iespējas efektīvāku tīkla drošību, no kā labumu gūst visi PSO un līdz ar to arī elektroenerģijas patērētāji.

134 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, pirmais pamats jānoraida.

Par ceturto pamatu attiecībā uz loka plūsmu prioritizēšanu

135 Ar ceturto pamatu prasītāja, kuru atbalsta Vācijas Federatīvā Republika, apgalvo, ka apstrīdētās izmaksu dalīšanas metodikas 7. panta 6. punkta a) apakšpunktā kā pārslodžu avoti esot kļūdaini prioritizētas loka plūsmas salīdzinājumā ar iekšējām plūsmām, kālab šīm plūsmām tiek piemērots sods.

136 Prasītājas ieskatā tas, ka, nosakot pārslodzes cēloņus, prioritāri tiek ņemtas vērā loka plūsmas salīdzinājumā ar iekšējām plūsmām, esot pretrunā principam "piesārņotājs maksā", radot nepareizus stimulus un neesot saderīgi ar taisnīguma un diskriminācijas aizlieguma principu.

137 Pirmām kārtām, tas, ka, dalot izmaksas, prioritāri tiek ņemtas vērā loka plūsmas salīdzinājumā ar iekšējām plūsmām, esot pretrunā principam "piesārņotājs maksā", kas nostiprināts Regulas 2019/943 16. panta 13. punktā. Proti, gan loka plūsmas, gan iekšējās plūsmas fiziski vienādi un vienlaikus palielina tīkla elementu pārslodzi. Tādēļ tirdzniecības zonu PSO, kuri rada loka plūsmas, un to zonu PSO, kuri rada iekšējās plūsmas, būtu jāpiedalās korektīvo pasākumu izmaksu segšanā proporcionāli to attiecīgajam devumam pārslodzē. Minētā loka plūsmu prioritāte attiecībā pret iekšējām plūsmām esot pretrunā šim principam.

138 Otrām kārtām, tas, ka prioritāri tiek ņemtas vērā loka plūsmas salīdzinājumā ar iekšējām plūsmām prasītājas ieskatā radot negatīvus stimulus gan tiem PSO, kuru tīkli ir pārslogoti, gan tiem tirdzniecības zonas PSO, kuri rada loka plūsmas.

139 Trešām kārtām, prasītājas ieskatā apstrīdētais lēmums esot arī pretrunā taisnīguma principam, kā arī diskriminācijas aizlieguma principam. Prettiesiskas iekšējās un loka plūsmas būtu "sodāmas" vienādā mērā saskaņā ar Savienības tiesību kritērijiem un tostarp, ņemot vērā Regulās 2019/943 un 2015/1222 izvirzīto mērķi, atbilstoši kuram izmaksas jādala atkarībā no devuma pārslodzē.

140 Vācijas Federatīvā Republika atbalsta prasītājas prasījumus.

141 *ACER* apstrīd Vācijas Federatīvā Republika atbalstītos prasītājs argumentus.

142 Atbilstoši Regulas 2019/943 16. panta 13. punkta pirmajai daļai izmaksas tiek sadalītas atkarībā no tā, "cik lielā mērā [..] palielina [..] pārslodzi".

143 Saskaņā ar apstrīdētās izmaksu dalīšanas metodikas 7. panta 6. punktu devumu dažādās plūsmu pārslodzēs nosaka šādi.

144 Tiek identificēta "pārslodze" attiecīgajā tīkla elementā. Pārslodze principā atbilst plūsmas apjomam, kas pārsniedz attiecīgā tīkla elementa maksimālo jaudu.

145 Turklāt tiek noteikta dažādu plūsmas veidu prioritāte. Saskaņā ar šo prioritāro kārtību pārslogotās loka plūsmas, kuras pārsniedz pielaides robežvērtību, apstrīdētās izmaksu dalīšanas metodikas 7. panta 6. punkta a) apakšpunktā ir noteiktas kā tādas, kuras pirmās sekmē iespējamo pārslodzi, savukārt pārslogotās iekšējās plūsmas šīs pašas metodikas 7. panta 6. punkta b) apakšpunktā ir noteiktas kā tādas, kuras otrās sekmē minēto pārslodzi. Saskaņā ar šo prioritāro kārtību seko pārslogotās loka plūsmas no citiem jaudas aprēķināšanas reģioniem, pārslogotās loka plūsmas, kuras nepārsniedz pielaides robežvērtību, pārslogotās piešķirtās plūsmas un pārslogotās plūsmas no fāzgriezes transformatoriem.

146 Visas plūsmas "palielina" pārslodzi tikai tad, ja tās pārsniedz attiecīgā tīkla elementa maksimālo jaudu.

147 Tādējādi, ja iekšējās plūsmas kopā ar citām plūsmām, kuras atrodas zemāk prioritāšu sarakstā, pārsniedz attiecīgā tīkla elementa maksimālo jaudu un ja ir arī loka plūsmas, kas pārsniedz pielaides robežvērtību, to izmaksu daļu, kuras attiecas uz iekšējām plūsmām un loka plūsmām, saskaņā ar apstrīdētās izmaksu dalīšanas metodikas 7. panta 6. punktā noteikto prioritāro kārtību nosaka atkarībā no šo plūsmu apjoma, kas pārsniedz attiecīgā tīkla elementa maksimālo jaudu.

148 Ņemot vērā tieši šos skaidrojošos elementus, jāizvērtē prasītājas iebildumi, ka loka plūsmu prioritizācija salīdzinājumā ar iekšējām plūsmām, kas izriet no apstrīdētās izmaksu dalīšanas metodikas 7. panta 6. punktā noteiktās prioritārās kārtības, neatbilstot Regulas 2019/943 16. panta 13. punktam, saskaņā ar kuru izmaksu dalīšana jāveic atkarībā no tā, "cik lielā mērā [..] palielina [..] pārslodzi", un tālab saskaņā ar principu "piesārņotājs maksā".

149 Šajā ziņā, pirmkārt, jākonstatē, ka frāzes "cik lielā mērā [..] palielina [..] pārslodzi" gramatiska interpretācija ir savienojama gan ar apstrīdētajā izmaksu dalīšanas metodikā izmantoto pieeju, gan ar prasītājs aizstāvēto pieeju. Proti, šos vārdus var saprasti tādējādi, ka "palielina" pārslodzi tikai no brīža, kad ir pārsniegta attiecīgā tīkla elementa maksimālā jauda. Papildus jāatzīst, ka frāzes "cik lielā mērā [..] palielina [..] pārslodzi" gramatiska interpretācija ļauj paredzēt prioritāru kārtību dažādām plūsmām, lai izmaksas starp tām sadalītu atkarībā no to devuma pārslodzē.

150 Otrkārt, strikti ņemot vērā cēloņsakarību, ir iespējams arī saprast frāzi "cik lielā mērā [..] palielina [..] pārslodzi" tādējādi, ka visas plūsmas attiecīgajā tīkla elementā "palielina" iespējamo pārslodzi.

151 Šādos apstākļos jāpārbauda, vai loka plūsmu prioritizācija ir pamatota, ņemot vērā to atšķirīgās iezīmes salīdzinājumā ar iekšējām plūsmām, vai arī, kā apgalvo prasītāja, diferencēšana un līdz ar to prioritizācija nav pieļaujama.

152 Prasītājas ieskatā no vairākām tiesību normām izriet, ka Savienības likumdevējs iekšējās plūsmas un loka plūsmas nostāda vienlīdzīgā stāvoklī, kas bez taisnīguma un diskriminācijas aizlieguma principa pārkāpšanas aizliedzot pret tām attiekties atšķirīgi, kad tiek dalītas korektīvo pasākumu izmaksas.

153 Šajā ziņā, protams, jānorāda, kā izriet no Regulas 2019/943 27. apsvēruma, ka Savienības likumdevējs rūpējas par to, lai izvairītos, ka starpzonu apmaiņas jauda tiktu ierobežota iekšējo plūsmu un loka plūsmu dēļ, un tādējādi šīs regulas 16. panta 8. punktā tas ir noteicis maksimālo līmeni 30 % apmērā no katra kritiskā tīkla elementa jaudas, ko var izmantot konkrēti iekšējo plūsmu un loka plūsmu izraisītu pārslodžu risināšanai.

154 Tomēr ar Regulas 2019/943 16. panta 13. punktu šajā ziņā ir ieviesta atšķirība starp iekšējām plūsmām un loka plūsmām. Proti, šīs tiesību normas pirmajā daļā paredzēts noteikt pielaides robežvērtību attiecībā uz "tirdzniecības zonu iekšējo darījumu plūsmām [..], kas ir zem līmeņa, kādu varētu sagaidīt bez strukturālas pārslodzes tirdzniecības zonā". Pat ja tas skaidri neizriet no minētās regulas 16. panta 13. punkta teksta, šķiet, ka šī pielaides robežvērtība jānosaka tikai loka plūsmām, ņemot vērā, ka saskaņā ar šīs tiesību normas otro daļu šī robežvērtība tiek noteikta katras tirdzniecības zonas robežās.

155 Turklāt, pat ja nav strukturālas pārslodzes, loka plūsmas zināmā mērā ir neizbēgamas savstarpēji savienotā elektroenerģijas tīklā, kurš ir ļoti sazarots (skat. šī sprieduma 180. punktu). Tādēļ pielaides robežvērtības noteikšanas loka plūsmām mērķis ir izslēgt šādas plūsmas no korektīvo pasākumu radīto izmaksu dalīšanas.

156 No tā izriet, ka – pretēji prasītājas apgalvojumiem – Regulas 2019/943 16. panta 13. punktā, kurā paredzēta pielaides robežvērtības noteikšana loka plūsmām, šīs plūsmas tiek aplūkotas atšķirīgi no iekšējām plūsmām.

157 Šādos apstākļos Regulas 2019/943 16. panta 13. punkts jāinterpretē tādējādi, ka, dalot korektīvo pasākumu izmaksas, tas pieļauj atšķirīgu attieksmi pret iekšējām plūsmām un loka plūsmām, kuras pārsniedz pielaides robežvērtību, jo aplūkotā tiesiskā regulējuma kontekstā šāda diferenciācija šķietami ir pamatota, ņemot vērā to atšķirīgās iezīmes.

158 Šajā ziņā arī jāuzsver, ka atbilstoši Direktīvas 2019/944 40. panta 1. punkta a) apakšpunktam katrs PSO atbild par "sistēmas darbības nodrošināšanu ilgtermiņā tā, lai elektroenerģijas pārvades apjoms atbilstu saprātīgam elektroenerģijas pārvades pieprasījumam, un par drošas, uzticamas un efektīvas pārvades sistēmas ekspluatāciju, uzturēšanu un attīstību ar ekonomiski izdevīgiem nosacījumiem".

159 Tādējādi PSO jāsedz to pārvaldītā tīkla attīstīšanas un uzturēšanas izmaksas, kā arī korektīvo pasākumu izmaksas, izņemot tikai korektīvos pasākumus, uz kuriem attiecas izmaksu dalīšana.

160 Tomēr, kā atgādināts Lēmuma Nr. 30/2020 133. punktā, vēsturiski elektroenerģijas tīkli ir izveidoti, lai nodrošinātu iekšējās plūsmas, un šī funkcija joprojām ir viens no šo tīklu pastāvēšanas iemesliem. Tādējādi iekšējās plūsmas ir elektroenerģijas tīkla bāzes funkcija.

161 Izveidojot kopējo elektroenerģijas tirgu, tīkli tika atvērti, lai nodrošinātu elektroenerģijas pārrobežu apmaiņu, un Savienības tiesiskajā regulējumā PSO, izmantojot savus tīklus, ir noteikts pienākums nodrošināt šo apmaiņu.

162 Tāpēc loka plūsmu rašanās zināmā mērā ir neizbēgamas, lai gan nevēlamas sekas, kas rodas, savstarpēji savienojot elektrotīklus, kuri darbojas saskaņā ar zonālo modeli, piemēram, *CORE* reģiona modeli.

163 Turklāt atšķirībā no piešķirtajām iekšējām un pārrobežu plūsmām starpzonu apmaiņas jaudas piešķiršanas kontekstā nepastāv ieinteresētība, ka loka plūsmas šķērso blakus esošos savstarpēji savienotos tīklus un rada pārslodzi.

164 Šādos apstākļos un riskējot neievērot Regulas 2015/1222 74. panta 6. punkta c) apakšpunktā paredzēto pienākumu nodrošināt taisnīgu izmaksu dalīšanu, PSO principā nevar uzlikt pienākumu segt to korektīvo pasākumu izmaksas, kas saistīti ar loka plūsmām, kuras pārsniedz pielaides robežvērtību un kuras šķērso to tīklus.

165 Ņemot vērā, ka loka plūsmas zināmā mērā ir nenovēršamas savstarpēji savienotā elektroenerģijas tīklā, kurš ir ļoti sazarots, pielaides robežvērtība, kas jānosaka saskaņā ar Regulas 2019/943 16. panta 13. punktu, jāsaprot kā "pēdējā robeža", līdz kurai izmaksas, ko rada loku plūsmu devums pārslodzēs, jāsedz PSO, kurš atbild par attiecīgajiem tīkla elementiem.

166 Tādējādi, pārsniedzot pielaides robežvērtību, nav pamatoti pieprasīt, lai PSO segtu korektīvo pasākumu izmaksas saistībā ar loka plūsmām, kuras šķērso to tīklus.

167 No tā izriet, ka loka plūsmu prioritizācija salīdzinājumā ar iekšējām plūsmām ir pamatota ar to atšķirīgajām iezīmēm, un tādējādi Apelācijas valde, uzskatīdama, ka loka plūsmu prioritizācija apstrīdētajā izmaksu dalīšanas metodikā nebija prettiesiska, apstrīdētajā lēmumā nav pārkāpusi nedz Regulas 2019/943 16. panta 13. punktā nostiprināto principu "piesārņotājs maksā", nedz taisnīguma un diskriminācijas aizlieguma principu.

168 Šo secinājumu nevar atspēkot, atsaucoties uz to, ka likumdevējs Regulas 2019/943 16. panta 8. punktā noteiktajā starpzonu apmaiņas jaudas aprēķināšanas un piešķiršanas procesā loka plūsmas un iekšējās plūsmas esot ierindojis vienlīdzīgā stāvoklī.

169 Proti, tas, ka, raugoties no ieinteresētības nodrošināt pārrobežu elektroenerģijas apmaiņas jaudu aspekta, gan loka plūsmas, gan iekšējās plūsmas var ierobežot šādu jaudu, nenozīmē, ka šie plūsmu veidi būtu arī jāaplūko vienādi korektīvo pasākumu izmaksu dalīšanas kontekstā. Minētās jaudas aprēķināšana un minēto pasākumu izmaksu dalīšana ir divi dažādi jautājumi, un tiem nav viens un tas pats mērķis. Visbeidzot – pretēji prasītājas apgalvotajam – atšķirīgu attieksmi pret loka plūsmām salīdzinājumā ar iekšējām plūsmām, dalot korektīvo pasākumu izmaksas, nevar apšaubīt arī nepareizo stimulu dēļ, ko radot šī atšķirīgā attieksme.

170 Prasītāja šajā ziņā neņem vērā faktu, ka iekšējās plūsmas, kā atgādināts šī sprieduma 158.–160. punktā, ir elektroenerģijas pārvades tīkla bāzes funkcija.

171 Tādējādi tikai tad, ja šīs plūsmas kopā ar citām plūsmām, kuras atrodas zemāk prioritāšu sarakstā, tostarp loka plūsmas, kuras nepārsniedz pielaides robežvērtību, kļūst lielākas par attiecīgā tīkla elementa maksimālo jaudu, ir pamatoti ar korektīvo pasākumu izmaksu dalīšanas palīdzību stimulēt PSO, kurš atbild par iekšējām plūsmām, investēt savā tīklā.

172 Savukārt nav pamatoti stimulēt PSO investēt savā tīklā, lai varētu uzņemt vēl loka plūsmas, kuras pārsniedz pielaides robežvērtību.

173 Ņemot vērā iepriekš minēto, ceturtais pamats jānoraida.

Par trešo pamatu attiecībā uz pielaides robežvērtību

174 Ar trešo pamatu prasītāja, kuru atbalsta Vācijas Federatīvā Republika, apgalvo, ka Apelācijas valdes lēmums esot prettiesisks, jo minētā valde ir apstiprinājusi Lēmumu Nr. 30/2020, ar kuru *ACER* pielaides robežvērtību noteikusi kļūdaini un tādējādi pārkāpusi Regulas 2019/943 16. panta 13. punkta otro daļu.

175 Pirmām kārtām, prasītāja apgalvo, ka *ACER*, pati noteikdama provizorisko pielaides robežvērtību loka plūsmām, neesot ievērojusi atbilstošos procesuālos noteikumus. Regulas 2019/943 16. panta 13. punkta otrā daļa salīdzinājumā ar Regulas 2015/1222 9. un 74. pantu esot gan *lex posterior*, gan *lex superior*, gan *lex specialis*, tāpēc *ACER* saskaņā ar Regulas 2015/1222 9. pantu trūka kompetences. Turklāt *ACER* nevarēja balstīties arī uz Regulas 2019/942 6. panta 10. punktu, jo PSO nebija nedz veikuši Regulas 2019/943 16. panta 13. punkta otrajā daļā noteikto analīzi, nedz iesnieguši VRI apstiprināšanai priekšlikumu par pielaides robežvērtību, un tālab tie neesot pielaides robežvērtības "problēmas cēlonis" Regulas 2019/942 6. panta 10. punkta otrās daļas a) apakšpunkta izpratnē.

176 Otrām kārtām, prasītāja apgalvo, ka *ACER* neesot ievērojusi arī materiālās tiesību normas, kuras izriet no Regulas 2019/943 16. panta 13. punkta otrās daļas. *ACER* esot noteikusi pielaides robežvērtību bez nepieciešamās analīzes. Turklāt tā to neesot noteikusi "katrai robežai" un "līmenim, kādu varētu sagaidīt bez strukturālas pārslodzes", kā paredzēts Regulas 2019/943 16. panta 13. punkta otrajā daļā.

177 Trešām kārtām, prasītāja apgalvo, ka *ACER* neesot bijusi kompetence iespējamas "nepieciešamības" dēļ noteikt provizorisku pielaides robežvērtību.

178 Vācijas Federatīvā Republika atbalsta prasītājas argumentus.

179 *ACER* apstrīd Vācijas Federatīvā Republika atbalstītos prasītājs argumentus.

180 Nav strīda, ka pat tad, ja nav strukturālas pārslodzes, loka plūsmas ir nenovēršamas savstarpēji savienotā elektroenerģijas tīklā, kurš ir ļoti sazarots un darbojas saskaņā ar zonālu modeli.

181 Tādēļ mērķis pielaides robežvērtības noteikšanai loka plūsmām ir izslēgt šādas plūsmas no izmaksu, ko rada pārdispečēšana un kompensācijas tirdzniecība, dalīšanas.

182 Attiecībā uz pielaides robežvērtības noteikšanu Regulas 2019/943 16. panta 13. punktā noteikts:

"sadalot korektīvo pasākumu izmaksas starp [PSO], [VRI] [..] sadala izmaksas [..], izņemot izmaksas, kas rodas no tirdzniecības zonu iekšējo darījumu plūsmām un kas ir zem līmeņa, kādu varētu sagaidīt bez strukturālas pārslodzes tirdzniecības zonā.

Minēto līmeni kopīgi analizē un nosaka visi [PSO] [apmaiņas] jaudas aprēķināšanas reģionā katrai atsevišķai tirdzniecības zonas robežai, un šis līmenis ir jāapstiprina visām [VRI] jaudas aprēķināšanas reģionā."

183 Pirmkārt, no Regulas 2019/943 16. panta 13. punkta izriet, ka pielaides robežvērtība paredz modelēt, kāda loka plūsmu robežvērtība sagaidāma, ja nav strukturālās pārslodzes.

184 "Strukturālā pārslodze" Regulas 2019/943 2. panta 6. punktā ir definēta kā "pārslodze pārvades sistēmā, kas ir nepārprotami nosakāma, ir paredzama, laika gaitā ģeogrāfiski stabila un bieži atkārtojas normālos elektroenerģijas sistēmas apstākļos".

185 Otrkārt, no Regulas 2019/943 16. panta 13. punkta otrās daļas izriet, ka pirms pielaides robežvērtības noteikšanas jāveic analīze un to veic PSO.

186 Treškārt, no šīs pašas tiesību normas izriet, ka pielaides robežvērtība jāanalizē un jānosaka "katrai atsevišķai tirdzniecības zonas robežai".

187 Šajā gadījumā nav strīda, ka PSO nav veikuši nepieciešamo analīzi.

188 Nav arī strīda, ka *ACER* nav veikusi šo analīzi.

189 Šajā ziņā no Lēmuma Nr. 30/2020 112. punkta izriet – tā kā trūka PSO analizētas un noteiktas pielaides robežvērtības, ko VRI būtu apstiprinājušas atbilstoši Regulas 2019/943 16. panta 13. punktam, *ACER* apsvēra, vai tā pati var veikt šo analīzi, un secināja, ka tas nav iespējams resursu, pieejamā laika un nepieciešamo speciālo zināšanu ierobežojumu dēļ.

190 Bez tam no apstrīdētās izmaksu dalīšanas metodikas 8. apsvēruma un Lēmuma Nr. 30/2020 110.–114. punkta izriet, ka šādā situācijā *ACER* uzskatīja, ka tai pašai ir tiesības provizoriski noteikt pielaides robežvērtību.

191 No Lēmuma Nr. 30/2020 115.–122. punkta arī izriet, ka *ACER* ir noteikusi provizorisku pielaides robežvērtību visam *CORE* reģionam vienveidīgi 10 % apmērā no katra attiecīgā tīkla elementa maksimālās jaudas un pēc tam šo līmeni sadalījusi vienādi starp visām tirdzniecības zonām, kuras attiecīgajā tīkla elementā rada loka plūsmas.

192 To iemeslu dēļ, kuri izklāstīti apstrīdētā lēmuma 909.–1077. punktā (137.–164. lpp.), 1210.–1221. punktā (187.–189. lpp.) un 1192.–1226. punktā (212.–218. lpp.) Apelācijas valde apstrīdētajā lēmumā kā nepamatotu noraidīja kritiku par šo *ACER* noteikto provizorisko pielaides robežvērtību.

193 Šajā ziņā konkrēti no apstrīdētā lēmuma 924.–946. punkta (140.–144. lpp.), 1217.–1221. punkta (187.–189. lpp.) un 1199.–1226. punkta (213.–218. lpp.) izriet, ka *ACER* uzskatīja, ka tai pašai jānosaka pielaides robežvērtība, jo šādas robežvērtības noteikšana tās ieskatā bija nepieciešama, lai varētu pieņemt izmaksu dalīšanas metodiku.

194 Turklāt no šiem pašiem apstrīdētā lēmuma punktiem izriet, ka *ACER* veiktā pielaides robežvērtības noteikšana esot balstīta uz "rūpīgu analīzi".

195 No šiem apstrīdētā lēmuma elementiem arī izriet, ka Apelācijas valde uzskatīja –lai izvairītos no strupceļa situācijas, *ACER* bija atļauts vai pat pienākums pašai noteikt provizorisku pielaides robežvērtību bez Regulas 2019/943 16. panta 13. punktā paredzētās analīzes.

196 Šajā ziņā apstrīdētajā lēmumā uzsvērts, ka *ACER* noteiktā pielaides robežvērtība ir provizoriska. No minētā lēmuma 943. punkta (143. lpp.) izriet, ka PSO jebkurā brīdī joprojām var veikt nepieciešamo analīzi un VRI – aizstāt apstrīdētās izmaksu dalīšanas metodikā noteikto provizorisko pielaides robežvērtību ar galīgu pielaides robežvērtību.

197 Ņemot vērā iepriekš minēto, jāpārbauda, vai Apelācijas valde, nepieļaudama tiesību kļūdu, varēja apstrīdētajā lēmumā atzīt, ka *ACER* veiktā pielaides robežvērtības noteikšana apstrīdētajā izmaksu dalīšanas metodikā atbilda no Regulas 2019/943 16. panta 13. punkta izrietošajām prasībām. Ja tas tā nav, tad – kā norādījusi Apelācijas valde – jāpārbauda, vai *ACER* šīs lietas īpašajā situācijā tomēr varēja balstīties uz netiešu kompetenci, kas tai ļauj noteikt pielaides robežvērtību citādi, nekā paredzēts šajā tiesību normā.

Par to prasību ievērošanu, kuras izriet no Regulas 2019/943 16. panta 13. punkta

198 Saskaņā ar Regulas 2019/943 16. panta 13. punktu pielaides robežvērtība tiek analizēta un noteikta "katrai atsevišķai tirdzniecības zonas robežai" un tai ir jāatbilst "līmenim, kādu varētu sagaidīt bez strukturālas pārslodzes".

199 Pirmkārt, jāpārbauda, vai apstrīdētajā lēmumā apstiprinātā metode, lai noteiktu pielaides robežvērtību, kuru *ACER* izmantoja apstrīdētajā izmaksu dalīšanas metodikā, atbilst prasībai, ka šī robežvērtība jāanalizē un jānosaka "katrai atsevišķai tirdzniecības zonas robežai".

200 Šajā ziņā no apstrīdētās izmaksu dalīšanas metodikas 7. panta 3. un 4. punkta izriet, ka pielaides robežvērtību nosaka divos posmos.

201 Pirmajā posmā katram tīkla elementam ar pārrobežu nozīmi visā *CORE* reģionā piemēro kopēju pielaides robežvērtību. Šo kopējo pielaides robežvērtību nosaka 10 % apmērā no attiecīgā tīkla elementa maksimālās jaudas.

202 Otrajā posmā kopējo pielaides robežvērtību katram attiecīgajam tīkla elementam dala vienādi ar to *CORE* reģiona tirdzniecības zonu skaitu, no kurām caur šo tīkla elementu nāk loka plūsmas. Ja kādā tirdzniecības zonā tai piešķirtā pielaides robežvērtības daļa netiek izmantota pilnībā, tad neizmantotā daļa pēc tam tiek vienādi sadalīta starp atlikušajām tirdzniecības zonām.

203 No tā izriet, ka pielaides robežvērtība katram tīkla elementam ar pārrobežu nozīmi atbilst 10 % no tā maksimālās jaudas, dalot to vienādi ar tirdzniecības zonu skaitu *CORE* reģionā, no kurām caur šo tīkla elementu nāk loka plūsmas.

204 Taisnība – kā apgalvo *ACER* –, ka šāda sadale rada individuālu pielaides robežvērtību katrai tirdzniecības zonai un tālab šī pielaides robežvērtības noteikšana nozīmē, ka zināmā mērā notiek "individualizācija", jo šī robežvērtība tiek noteikta atkarībā no katra attiecīgā tīkla elementa maksimālās jaudas un to tirdzniecības zonu skaita, no kurām caur šiem tīkla elementiem nāk loka plūsmas.

205 Tomēr jākonstatē, ka uz šī sprieduma 204. punktā minēto "individualizācij[u]" neattiecas Regulas 2019/943 16. panta 13. punkta otrajā daļā noteiktais "katrai atsevišķai tirdzniecības zonas robežai".

206 Proti, kā būtībā apgalvo prasītāja un ko *ACER* šajā ziņā neapstrīd, loka plūsmu robežvērtība mainās atkarībā no tirdzniecības zonu iezīmēm, piemēram, izmēra, tīklojuma apjoma, tās elektroenerģijas ievades, kas iegūta no atjaunojamiem energoresursiem, proporcijas, un attiecīgās tirdzniecības zonas robežu skaita. Tādējādi loka plūsmu robežvērtība dažādās tirdzniecības zonās katrai "robežai" Regulas 2019/943 16. panta 13. punkta izpratnē vai pat elementos, ko ietekmē pārslodzes starp divām zonām, var atšķirties. Tādēļ Regulas 2019/943 16. panta 13. punkta otrajā daļā paredzēts, ka pielaides robežvērtību nosaka atkarībā no attiecīgo tirdzniecības zonu un to dažādo robežu iezīmēm.

207 Taču *ACER* veiktā pielaides robežvērtības noteikšana pirmajā posmā balstās uz vienotu pielaides robežvērtību visām tirdzniecības zonām *CORE* reģionā, un līdz ar to nekādi netiek ņemtas vērā šo zonu un to robežu īpašās iezīmes.

208 Turklāt otrajā posmā veiktajā "individualizācijā" nav ņemtas vērā dažādo tirdzniecības zonu iezīmes, bet tā balstās vienīgi uz to tirdzniecības zonu skaitu, no kurām caur attiecīgajiem tīkla elementiem nāk loka plūsmas. Tāda pati argumentācija tiek piemērota, ja tirdzniecības zonā neizmantotā pielaides robežvērtības daļa tiek vēlāk sadalīta starp citām tirdzniecības zonām.

209 No tā izriet, ka *ACER* noteiktā pielaides robežvērtība neatbilst Regulas 2019/943 16. panta 13. punkta otrajā daļā paredzētajai prasībai, ka pielaides robežvērtība jānosaka "katrai atsevišķai tirdzniecības zonas robežai".

210 Otrkārt, attiecībā uz prasību, ka pielaides robežvērtībai jāatbilst "līmenim, kādu varētu sagaidīt bez strukturālas pārslodzes", nav strīda, ka analīze, kura parasti tiek prasīta, lai noteiktu sagaidāmo loka plūsmu līmeni bez strukturālās pārslodzes, un kura paredzēta Regulas 2019/943 16. panta 13. punkta pirmajā daļā, šajā gadījumā nav veikta.

211 Tā kā šāda analīze nav veikta, *ACER* noteiktā pielaides robežvērtība nevarēja atbilst prasībai, ka šim līmenim jāatbilst sagaidāmajam loka plūsmu līmenim bez strukturālās pārslodzes.

212 Šajā ziņā no apstrīdētā lēmuma 958. punkta (145. lpp.) un 1221. punkta (189. lpp.) izriet, ka *ACER* uzskatīja, ka tās noteiktā pielaides robežvērtība atbilst situācijai bez strukturālās pārslodzes.

213 Proti, no Lēmuma Nr. 30/2020 115. punkta un iebildumu raksta 215. punkta izriet, ka *ACER* aptaujājusi PSO saistībā ar sagaidāmo loka plūsmu līmeni bez strukturālās pārslodzes. Atsevišķi PSO norādīja vērtības 3 %, 5 % un 10 % robežās, savukārt citi neatbildēja vai norādīja augstākas robežas nekā 10 %. Šādos apstākļos un pieņemot, ka PSO pašu intereses ietekmēja to atbildes, *ACER*, kā izriet arī no Lēmuma Nr. 30/2020 115. punkta, pielaides robežvērtību noteica 10 % apmērā no attiecīgā tīkla elementa maksimālās jaudas kā "vidējo" saskaņā ar sniegtajiem atzinumiem.

214 No tā izriet, ka attiecīgā tīkla elementa maksimālās jaudas noteikšana 10 % apmērā kā kopīga pielaides robežvērtība visām *CORE* reģiona tirdzniecības zonām un kā pirmais posms pielaides robežvērtības noteikšanā katram attiecīgajam tīkla elementam nav pamatots ar analīzi attiecībā uz pielaides robežvērtību bez strukturālas pārslodzes, kā paredzēts Regulas 2019/943 16. panta 13. punkta pirmajā daļā, bet gan ir kompromisa rezultāts, ņemot vērā attiecīgo PSO paustos dažādos viedokļus.

215 Proti, kā apstrīdētā lēmuma 930. punktā (141. lpp.) atzīst *ACER*, Regulas 2019/943 16. panta 13. punkta pirmajā daļā paredzētā analīze konkrēti ir analīze par investīcijām tīklā un iespējamo tirdzniecības zonu konfigurācijas maiņu, lai novērstu strukturālās pārslodzes. *ACER* atzīst, ka šādu analīzi nav veikusi.

216 Šādos apstākļos *ACER* arguments, ka tās pielaides robežvērtības noteikšanas pamatā esot "rūpīga analīze", ir neefektīvs, jo katrā ziņā šī analīze nebija tā, kas paredzēta Regulas 2019/943 16. panta 13. punktā.

217 No tā izriet, ka *ACER* noteiktā pielaides robežvērtība nesaskan ar Regulas 2019/943 16. panta 13. punktā noteiktajām prasībām, ka pielaides robežvērtībai jāatbilst "līmenim, kādu varētu sagaidīt bez strukturālas pārslodzes", un tā jānosaka "katrai atsevišķai tirdzniecības zonas robežai".

Par nosacījumiem netiešas kompetences atzīšanai

218 No iepriekš minētajiem vērtējumiem izriet, ka pielaides robežvērtības noteikšana, ko *ACER* veikusi apstrīdētās izmaksu dalīšanas metodikā, neatbilst Regulas 2019/943 16. panta 13. punktam.

219 Šādos apstākļos jautājumam, vai *ACER* kompetencē principā bija pašai noteikt pielaides robežvērtību, pamatojoties uz Regulas 2019/942 6. panta 10. punkta otrās daļas a) apakšpunktu, kā izriet no apstrīdētā lēmuma 924. punkta (140. lpp.), nav nozīmes. Šī tiesību norma katrā ziņā neļauj *ACER* noteikt tādu pielaides robežvērtību, kura neatbilst Regulas 2019/943 16. panta 13. punkta prasībām.

220 Tālab jāpārbauda, vai, neraugoties uz to, ka *ACER* veiktā pielaides robežvērtības noteikšana neatbilda Regulas 2019/943 16. panta 13. punkta prasībām, *ACER* īpašajā situācijā, kādā tā bija, bija netieša kompetence noteikt pielaides robežvērtību citādi, nekā paredzēts šajā tiesību normā.

221 Proti, kompetenci noteikt pielaides robežvērtību *ACER* pamato ar savas rīcības nepieciešamību. Tā kā trūka tādas analīzes par sagaidāmo pielaides robežvērtību bez strukturālās pārslodzes, kura bija jāveic PSO, *ACER*, lai izvairītos no strupceļa situācijas, bija atļauts pašai apstrīdētajā izmaksu dalīšanas metodikā provizoriski noteikt pielaides robežvērtību.

222 Pirmām kārtām, ņemot vērā tiesiskuma principu, vispār nevar pieļaut, ka tāda Savienības aģentūra kā *ACER* varētu atkāpties no piemērojamā tiesiskā regulējuma. No tā izriet, ka *ACER* principā nevarēja atkāpties no Regulas 2019/943 16. panta 13. punkta.

223 Otrām kārtām, jānorāda, ka saskaņā ar Regulas 2019/942 6. panta 12. punkta b) apakšpunktu *ACER* var "var sniegt starpposma lēmumu, lai nodrošinātu, ka tiek aizsargāta [..] darbības drošība". Tomēr jākonstatē, ka šajā gadījuma *ACER*, lai noteiktu pielaides robežvērtību, nav balstījusies uz šo tiesību normu. Katrā ziņā izmaksu dalīšanas metodikas pieņemšanu nevar arī uzskatīt par nepieciešamu, lai "nodrošinātu, ka tiek aizsargāta piegādes drošība vai darbības drošība" Regulas 2019/942 6. panta 12. punkta b) apakšpunkta izpratnē. Proti, šīs metodikas mērķis ir korektīvo pasākumu izmaksu dalīšana un tā neparedz noteikt korektīvos pasākumus, kas jāveic, lai nodrošinātu piegādes drošību vai darbības drošību.

224 Turklāt šīs tiesību normas un līdz ar to iespējas skaidri noteiktos apstākļos pieņemt starpposma lēmumus pastāvēšana liedz *ACER* atzīt netiešu kompetenci kaut vai provizoriski izmaksu dalīšanas metodikā noteikt pielaides robežvērtību citādi, nekā paredzēts Regulas 2019/943 16. panta 13. punktā.

225 Trešām kārtām, saskaņā ar judikatūru tikai atsaukšanās uz interesēm, kas saistītas ar efektivitāti, nav pietiekama, lai radītu kompetenci Savienības aģentūrai (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 24. oktobris, *E-Control*/*ACER*, T-332/17, nav publicēts, EU:T:2019:761, 69. punkts). Tādējādi tikai atsaukšanās uz interesēm, kas saistītas ar efektivitāti, nav pietiekama, lai ļautu Savienības aģentūrai atkāpties no piemērojamā tiesiskā regulējuma.

226 Tomēr nevar izslēgt, ka intereses, kas saistītas ar efektivitāti, ar nosacījumu, ka tās atbilst reālai nepieciešamībai, lai nodrošinātu Līgumu vai attiecīgās regulas tiesību normu lietderīgo iedarbību, var pamatot netiešu lēmumu pieņemšanas pilnvaru esamību (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 24. oktobris, *E-Control*/*ACER*, T-332/17, nav publicēts, EU:T:2019:761, 69. punkts).

227 Tādējādi jāpārbauda, vai šajā gadījumā bija izpildīti nosacījumi, lai atbilstoši šai judikatūrai atzītu netiešu kompetenci *ACER*.

Par netiešas kompetences atzīšanu ACER

228 Atbilstoši šī sprieduma 226. punktā minētajai judikatūrai, lai pārbaudītu, vai *ACER* varēja būt netieša kompetence, jāpārbauda, vai šādas kompetences atzīšana tai atbilst reālai nepieciešamībai, lai nodrošinātu aplūkoto tiesību normu lietderīgo iedarbību.

229 Šajā ziņā no apstrīdētā lēmuma 924.–946. punkta (140.–144. lpp.) un 1206.–1220. punkta (214.–216. lpp.) izriet, ka *ACER* apgalvoja – lai gan trūka parasti prasītās analīzes, nepieciešamība pieņemt izmaksu dalīšanas metodiku noteiktajā termiņā tai lika pašai noteikt pielaides robežvērtību.

230 Pirmkārt, attiecībā uz nepieciešamību saistībā ar laika grafiku, jākonstatē – ir taisnība, ka *ACER* principā bija jāpieņem izmaksu dalīšanas metodika Regulas 2019/942 6. panta 12. punkta a) apakšpunktā un Regulas 2015/1222 9. panta 11. punktā paredzētajā termiņā, t.i., sešu mēnešu laikā, skaitot no 2020. gada 27. marta.

231 Taču jānorāda, ka Savienības tiesībās nav paredzētas nekādas sankcijas par Regulas 2019/942 6. panta 12. punkta a) apakšpunktā un Regulas 2015/1222 9. panta 11. punktā paredzētā sešu mēnešu termiņa pārsniegšanu. Tātad runa ir nevis par imperatīvu termiņu, bet gan par orientējošu termiņu.

232 Tomēr saskaņā ar judikatūru, lai arī šāds orientējošs termiņš ir noteikts un Savienības struktūrai, uz kuru attiecas šis termiņš, jācenšas to ievērot, tai var būt nepieciešams ilgāks laiks, it īpaši uzdevuma sarežģītības dēļ un ņemot vērā, ka tiek aizskartas dalībvalsts intereses (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2013. gada 15. janvāris, Spānija/Komisija, T-54/11, EU:T:2013:10, 27. punkts).

233 Tāpēc *ACER* argumentācijas izejas punkts ir kļūdains, jo tai izmaksu dalīšanas metodika nebija obligāti jāpieņem noteiktajā termiņā, proti, līdz 2020. gada 28. septembrim.

234 Turklāt ir skaidrs, ka "līmeņa, kādu varētu sagaidīt bez strukturālas pārslodzes", analīze ir sarežģīta un tai nepieciešams ievērojams laiks.

235 Tālab *ACER* principā varēja dot PSO pietiekami daudz laika, lai veiktu nepieciešamo analīzi, un tai netiktu pārmesta Regulas 2019/942 6. panta 12. punkta a) apakšpunktā un Regulas 2015/1222 9. panta 11. punktā paredzētā termiņa neievērošana.

236 Tas tā vēl jo vairāk ir tāpēc, ka pienākums noteikt pielaides robežvērtību, veicot Regulas 2019/943 16. panta 13. punktā paredzēto analīzi, stājās spēkā tikai 2020. gada 1. janvārī.

237 Taču brīdī, kad *CORE* reģiona PSO iesniedza visām minētā reģiona VRI apstiprināšanai savu izmaksu dalīšanas metodikas priekšlikumu, t.i., 2019. gada 27. martā, Regula 2019/943 vēl nebija pieņemta.

238 Šajā ziņā jākonstatē, ka nedz Lēmumā Nr. 30/2020, nedz apstrīdētajā lēmumā nav aplūkotas iespējamās sekas izmaksu dalīšanas metodikas pieņemšanas grafika neievērošanai, jo pienākums noteikt pielaides robežvērtību un līdz ar to veikt atbilstošu analīzi stājās spēkā tikai 2020. gada 1. janvārī.

239 Tādējādi Apelācijas valdes atzinums apstrīdētajā lēmumā, ka apstrīdētā izmaksu dalīšanas metodika *ACER* bija jāpieņem, ievērojot tai noteikto termiņu, bez iespējas sagaidīt Regulas 2019/943 16. panta 13. punktā paredzēto analīzi, izriet no tiesiskā regulējuma interpretācijas, kurā nav ņemts vērā nedz termiņa, kas *ACER* jāievēro, orientējošais raksturs, nedz spēkā esošā tiesiskā regulējuma grozījumi.

240 Tāpēc tikai atsaukšanās uz orientējošu termiņu, lai *ACER* varētu pieņemt izmaksu dalīšanas metodiku, nav pietiekama, lai pierādītu reālu nepieciešamību nodrošināt aplūkoto tiesību normu lietderīgo iedarbību.

241 Otrkārt, *ACER* savu rīcības nepieciešamību pamatoja ar PSO bezdarbību. Proti, no apstrīdētā lēmuma 955. punkta (145. lpp.) izriet, ka *ACER* apgalvoja, ka PSO "gandrīz trīs gadus" nespēja veikt Regulas 2019/943 16. panta 13. punktā prasīto analīzi.

242 Šajā ziņā jāatgādina, ka pienākums noteikt pielaides robežvērtību, veicot Regulas 2019/943 16. panta 13. punktā paredzēto analīzi, stājās spēkā tikai 2020. gada 1. janvārī.

243 Turklāt jākonstatē, ka pretēji *ACER* apgalvotajam apstrīdētā lēmuma 926. punktā (140. lpp.) PSO 2019. gada 22. februāra skaidrojošajā dokumentā, kas pievienots 2019. gada 27. marta izmaksu dalīšanas metodikas priekšlikumam, neuzskatīja par obligātu noteikt pielaides robežvērtību, bet drīzāk to uztvēra kā tiem dotu iespēju.

244 Pat atzīstot, ka PSO nepieciešamību noteikt pielaides robežvērtību atzina pirms Regulas 2019/943 pieņemšanas, Regulas 2019/943 16. panta 13. punktā faktiski ir precizēts veids, kādā jānosaka pielaides robežvērtība, proti, veicot analīzi par "[loka plūsmu] līmeni, kādu varētu sagaidīt bez strukturālas pārslodzes" un "katrai atsevišķai tirdzniecības zonas robežai".

245 Taču *ACER* neapgalvo, ka pirms Regulas 2019/943 stāšanās spēkā bija skaidrs, ka pielaides robežvērtība bija jānosaka šādā veidā.

246 Šādos apstākļos *ACER* nevarēja leģitīmi pārmest PSO, ka tie "gandrīz trīs gadus" nespēja veikt Regulas 2019/943 16. panta 13. punktā prasīto analīzi.

247 Šo secinājumu neatspēko arī dokumenti, kurus *ACER* iesniedza tiesas sēdē, lai pierādītu, ka *CORE* reģiona PSO un VRI joprojām apsprieda, kā būtu jāveic Regulas 2019/943 16. panta 13. punktā prasītā analīze.

248 Neatkarīgi no tā, vai šie dokumenti ir pieņemami, jākonstatē, ka notiekošajām sarunām, uz kurām atsaucas *ACER*, šajā gadījumā nav nozīmes.

249 Proti, saskaņā ar judikatūru lēmuma tiesiskums jāvērtē, ņemot vērā tikai tos faktiskos un tiesiskos apstākļus, kuri pastāvēja tā pieņemšanas brīdī (skat. spriedumu, 2022. gada 27. aprīlis, *Roos* u.c./Parlaments, T-710/21, T-722/21 un T-723/21, EU:T:2022:262, 211. punkts un tajā minētā judikatūra). Tādējādi *ACER* norādītos apstākļus, kuri radušies pēc apstrīdētā lēmuma pieņemšanas, nevar ņemt vērā, lai novērtētu šī lēmuma tiesiskumu.

250 Treškārt, *ACER* savas rīcības nepieciešamību pamatoja ar faktu, ka PSO neievēroja tiem noteikto termiņu. Šajā ziņā *ACER* norāda, ka tā bija noteikusi PSO četru mēnešu termiņu, skaitot no 2020. gada 18. aprīļa līdz 20. augustam, lai tie veiktu Regulas 2019/943 16. panta 13. punktā paredzēto analīzi, un piebilst, ka tie šo termiņu neievēroja.

251 Tomēr, kā izriet no apstrīdētā lēmuma 930. punkta (141. lpp.), 954. punkta (145. lpp.) un 1131. punkta (202. lpp.), *ACER* pati uzskatīja, ka Regulas 2019/943 16. panta 13. punktā paredzētā analīze ir sarežģīta un tai nepieciešams ievērojams laiks.

252 Turklāt *ACER* nav pierādījusi, ka četru mēnešu termiņā, ko tā bija noteikusi PSO, tā vienā vai otrā veidā atviegloja pēdējo minēto darbu, lai tie veiktu Regulas 2019/943 16. panta 13. punktā paredzēto analīzi.

253 Taču atbilstoši Regulas 2019/942 6. panta 11. punktam, kurā atspoguļots LES 4. panta 3. punktā nostiprinātais lojālas sadarbības princips, *ACER*, kad tā sagatavo lēmumu, pamatojoties uz minētās regulas 6. panta 10. punktu, jākonsultējas ar VRI un PSO.

254 Saskaņā ar lojālas sadarbības principu un ņemot vērā Savienības likumdevēja skaidro vēlmi padarīt efektīvāku un ātrāku lēmumu pieņemšanu sarežģītos, bet nepieciešamos pārrobežu jautājumos (spriedums, 2022. gada 7. septembris, *BNetzA/ACER*, T-631/19, EU:T:2022:509, 46. punkts), *ACER* bija PSO un VRI jāatvieglo Regulas 2019/943 16. panta 13. punktā prasītās analīzes veikšana.

255 Šādos apstākļos *ACER* nevar leģitīmi pārmest PSO, ka tie nespēja noteiktajā termiņā, proti, četru mēnešu laikā, veikt Regulas 2019/943 16. panta 13. punktā prasīto analīzi.

256 Ceturtkārt, *ACER* nepieciešamību pieņemt apstrīdēto izmaksu dalīšanas metodiku bez iespējas sagaidīt Regulas 2019/943 16. panta 13. punktā paredzēto analīzi pamatoja vēl ar diviem citiem apsvērumiem.

257 No vienas puses, tiesas sēdē *ACER* apgalvoja, ka pēc apstrīdētās izmaksu dalīšanas metodikas pieņemšanas PSO esot bijis jādod pietiekami daudz laika, lai tie varētu sagatavot nepieciešamos mehānismus tās pienācīgai ieviešanai.

258 Tomēr jānorāda, ka saskaņā ar apstrīdētās izmaksu dalīšanas metodikas 13. panta 2. punktu, lasot to kopsakarā ar *RDCT* metodikas 37. panta 2. punktu, pirmās minētās metodikas pirmais ieviešanas posms bija paredzēts līdz 2023. gada 4. jūnijam, bet tās pilnīga ieviešana – līdz 2025. gada 4. jūnijam.

259 Tādējādi, ņemot vērā, ka apstrīdētās izmaksu dalīšanas metodikas pirmajai daļējai ieviešanai bija jānotiek tikai divus ar pusi gadus pēc tās pieņemšanas un tās pilnīgai ieviešanai – četrus ar pusi gadus pēc minētās pieņemšanas, tikai atsaukšanās uz PSO vajadzību sagatavot nepieciešamos mehānismus šīs metodikas pienācīgai ieviešanai nav pietiekama, lai, ņemot vērā minētajai ieviešanai paredzēto ļoti ilgo laiku, pierādītu reālu nepieciešamību pieņemt šo metodiku bez iespējas sagaidīt Regulas 2019/943 16. panta 13. punktā paredzēto analīzi.

260 No otras puses, no apstrīdētā lēmuma 946. punkta (144. lpp.) izriet, ka *ACER* uzskata, ka apstrīdētā izmaksu dalīšanas metodika jāievieš vienlaicīgi ar *RDCT* metodiku un *ROSC* metodiku.

261 Šajā ziņā pietiek konstatēt, ka šajā gadījumā nav jānoskaidro, vai *ACER* bija atļauts paredzēt vienus un tos pašus datumus apstrīdētās izmaksu dalīšanas metodikas, *RDCT* metodikas un *ROSC* metodikas ieviešanai, bet drīzāk jānosaka, vai *ACER* varēja pieņemt apstrīdēto izmaksu dalīšanas metodiku bez iespējas sagaidīt Regulas 2019/943 16. panta 13. punktā paredzēto analīzi.

262 Šādos apstākļos argumentam par apgalvoto nepieciešamību vienlaicīgi ieviest apstrīdēto izmaksu dalīšanas metodiku, *RDCT* metodiku un *ROSC* metodiku, nav nozīmes attiecībā uz jautājumu par to, kurā brīdī bija jāpieņem izmaksu dalīšanas metodika.

263 Tāpēc *ACER* nevarēja arī pamatot savas rīcības nepieciešamību ar apsvērumiem par rūpēm dot PSO pietiekami daudz laika, lai tie varētu sagatavot nepieciešamos mehānismus apstrīdētās izmaksu dalīšanas metodikas pienācīgai ieviešanai vienlaikus ar divām citām metodikām.

264 No tā izriet, ka *ACER* nav pierādījusi, ka bija nepieciešams pieņemt apstrīdēto izmaksu dalīšanas metodiku bez iespējas sagaidīt Regulas 2019/943 16. panta 13. punktā paredzēto analīzi.

265 Tāpēc *ACER* nepierādīja, ka bija reāla nepieciešamība, kas pamatotu netiešas kompetences atzīšanu tai, lai nodrošinātu aplūkoto tiesību normu lietderīgo iedarbību.

266 Katrā ziņā jākonstatē, ka *ACER* veiktā pielaides robežvērtības noteikšana nevar nodrošināt aplūkoto tiesību normu lietderīgo iedarbību.

267 Taisnība – šī pielaides robežvērtības noteikšana ļāva *ACER* pieņemt apstrīdēto izmaksu dalīšanas metodiku 2020. gada 30. novembrī, proti, neilgi pēc tai šajā nolūkā noteiktā termiņa, kurš beidzās 2020. gada 27. septembrī. Tomēr tas nav ļāvis nodrošināt aplūkoto materiālo tiesību normu lietderīgo iedarbību.

268 Proti, saskaņā ar Regulas 2015/1222 74. panta 6. punkta a) apakšpunktu apstrīdētajai izmaksu dalīšanas metodikai jāietver stimuli efektīvām investīcijām pārslodžu pārvaldībā. Turklāt atbilstoši Regulas 2019/943 34. apsvērumam minētajai pārvaldībai būtu jādod pareizi ekonomiskie signāli PSO un tirgus dalībniekiem.

269 Tomēr, kā konstatēts šī sprieduma 217. punktā *ACER* noteiktā pielaides robežvērtība, kas apstiprināta apstrīdētajā lēmumā, nesaskan ar Regulas 2019/943 16. panta 13. punktā noteiktajām prasībām, ka pielaides robežvērtībai jāatbilst "līmenim, kādu varētu sagaidīt bez strukturālas pārslodzes" un ka tā jānosaka "katrai atsevišķai tirdzniecības zonas robežai".

270 Šādos apstākļos apstrīdētā izmaksu dalīšanas metodika, ņemot vērā šādi noteikto pielaides robežvērtību, nevar dot "pareizus ekonomiskos signālus" investīcijām tīklos, kad tiek dalītas korektīvo pasākumu izmaksas.

271 Bez tam arī jākonstatē, ka intereses ievērot noteikto termiņu un intereses ievērot Regulas 2019/943 16. panta 13. punktu līdzsvarošana, ko acīmredzot veica *ACER*, nepamato attiecīgajam tiesiskajam regulējumam neatbilstošas pielaides robežvērtības noteikšanu.

272 Proti, kā uzsvērts šī sprieduma 231. punktā, termiņš, kas *ACER* bija noteikts, lai pieņemtu izmaksu dalīšanas metodiku, bija tikai orientējošs, un tālab, veicot līdzsvarošanu, vēlme ievērot šo termiņu nevar būt svarīgāka par Regulas 2019/943 16. panta 13. punkta prasību ievērošanu.

273 Šo secinājumu nevar atspēkot ar *ACER* argumentu, ka pielaides robežvērtību tā noteikusi tikai provizoriski. Proti, minētās noteikšanas provizoriskais raksturs nekādi neļauj mazināt *ACER* un Apelācijas valdes pieļauto attiecīgā tiesiskā regulējuma pārkāpumu.

274 Tomēr apstāklis, ka pielaides robežvērtības noteikšanas provizoriskais raksturs pastāv tikai *de jure*, nenovērš faktu, ka *ACER* neievēroja atbilstošo tiesisko regulējumu.

275 Tāpēc *ACER* nevar pamatot savu rīcību, saskaņā ar kuru līdzsvarošanas procesā prioritāte tiek piešķirta interesēm ievērot termiņu, nevis interesēm ievērot Regulas 2019/943 16. panta 13. punkta prasības, atsaukdamās, ka no tā izrietošā iejaukšanās tiesiskajā regulējumā, nosakot šim regulējumam neatbilstošu pielaides robežvērtību, ir provizoriska. Tālab *ACER*, nosakot pielaides robežvērtību, nevarēja balstīties uz netiešu kompetenci.

276 Ņemot vērā iepriekš minētos vērtējumus, jāsecina, ka *ACER*, apstrīdētajā izmaksu dalīšanas metodikā noteikdama pielaides robežvērtību, kā apstiprināts apstrīdētajā lēmumā, nav ievērojusi Regulas 2019/943 16. panta 13. punktu, jo šī robežvērtība nesaskan nedz ar kritēriju, ka pielaides robežvērtībai jāatbilst "līmenim, kādu varētu sagaidīt bez strukturālas pārslodzes", nedz ar kritēriju, ka tā jānosaka "katrai atsevišķai tirdzniecības zonas robežai". Turklāt no iepriekš minētā izriet, ka *ACER* nebija arī tiesību noteikt pielaides robežvērtību citādi, lai ievērotu tai noteikto termiņu apstrīdētās izmaksu dalīšanas metodikas pieņemšanai.

277 Šādos apstākļos trešais pamats jāapmierina, neizvērtējot pārējos iebildumus, kurus prasītāja izvirzījusi tā pamatojumam.

278 Ciktāl trešais pamats attiecas uz apstrīdētās izmaksu dalīšanas metodikas galveno elementu, kas ir apstrīdētā lēmuma priekšmets, Vispārējā tiesa nevar apstrīdēto lēmumu atcelt tikai daļēji.

279 Tāpēc prasītājas prasība, pamatojoties uz trešo pamatu, jāapmierina, un apstrīdētais lēmums, ciktāl ar to ir apstiprināts Lēmums Nr. 30/2020 un noraidīta prasītājas apelācijas sūdzība lietā A-001-2021 (konsolidēta), jāatceļ.

280 Šādos apstākļos nav jāizvērtē prasītājas izvirzītais piektais un sestais pamats.

Par iespējamo apstrīdētā lēmuma atstāšanu spēkā

281 Saskaņā ar LESD 264. panta otro daļu Vispārējā tiesa, ja uzskata par nepieciešamu, var noteikt, kuras no atceltā tiesību akta sekām jāuzskata par galīgām.

282 Atbildot uz Vispārējās tiesas noteiktajiem procesa organizatoriskajiem pasākumiem, lietas dalībnieki pauda savu viedokli šajā ziņā.

283 Šajā gadījumā *ACER* apgalvo, ka apstrīdētā lēmuma un līdz ar to apstrīdētās izmaksu dalīšanas metodikas atcelšanai būšot nopietnas sekas. PSO būšot jāsedz visas izmaksas par visiem korektīvajiem pasākumiem, kas aktivizēti to tīkla elementos, pat ja šie pasākumi bijuši nepieciešami to loka plūsmu dēļ, kuras nāk no citām tirdzniecības zonām. Šādas situācijas sekas, iespējams, būšot tādas, ka PSO tikšot stimulēti ierobežot starpsavienojumu jaudu, un tas nozīmētu lielākas elektroenerģijas izmaksas.

284 Atbilstoši judikatūrai, ņemot vērā iemeslus, kas attiecas uz tiesisko drošību, tiesību akta sekas var atstāt spēkā tostarp tad, ja tā atcelšanas tūlītēja ietekme izraisītu nopietnu nelabvēlīgu ietekmi uz iesaistītajām personām un ja apstrīdētā tiesību akta likumība ir apstrīdēta nevis tā mērķa vai satura dēļ, bet tā autora kompetences neesamības dēļ vai tāpēc, ka noticis būtisku procedūras noteikumu pārkāpums (skat. spriedumu, 2021. gada 15. jūlijs, Komisija/*Landesbank Baden-Württemberg* un VNV, C-584/20 P un C-621/20 P, EU:C:2021:601, 175. punkts un tajā minētā judikatūra).

285 Šajā ziņā, pirmkārt, jākonstatē, ka apstrīdētā lēmuma atcelšana tostarp ir balstīta uz materiālo tiesību normu pārkāpumu, proti, Regulas 2019/943 16. panta 13. punkta otrās daļas pārkāpumu, nevis tikai uz būtisku procedūras noteikumu pārkāpumu.

286 Otrkārt, *ACER* argumentācija ir balstīta uz pieņēmumu, ka apstrīdētā izmaksu dalīšanas metodika jau ir piemērojama.

287 Tomēr no lietas dalībnieku atbildēm uz Vispārējās tiesas uzdotajiem jautājumiem izriet, ka apstrīdētā izmaksu dalīšanas metodika, kas ir apstrīdētā lēmuma priekšmets, netiks piemērota pilnībā pirms 2025. gada 4. jūnija un kavēšanās dēļ šī piemērošana var tikt atlikta vēl vairāk.

288 Šādos apstākļos nav jāierobežo apstrīdētā lēmuma atcelšanas sekas.

Par tiesāšanās izdevumiem

289 Atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs.

290 Tā kā *ACER* spriedums ir nelabvēlīgs un prasītāja ir lūgusi piespriest tai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, *ACER* jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

291 Saskaņā ar Reglamenta 138. panta 1. punktu dalībvalstis un iestādes, kas iestājušās lietā, savus tiesāšanās izdevumus sedz pašas. Vācijas Federatīvā Republika tādējādi savus tiesāšanās izdevumus sedz pati.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (trešā palāta paplašinātā sastāvā)

nospriež:

1) **Atcelt Eiropas Savienības Energoregulatoru sadarbības aģentūras (*ACER*) Apelācijas valdes 2021. gada 28. maija lēmumu lietā A-001-2021 (konsolidēta), ciktāl ar to apstiprināts *ACER* 2020. gada 30. novembra Lēmums Nr. 30/2020 par elektroenerģijas pārvades sistēmu operatoru priekšlikumu tā sauktās "*CORE*" jaudas aprēķināšanai reģionā, kurā ietilpst Beļģija, Čehija, Vācija, Francija, Horvātija, Luksemburga, Ungārija, Nīderlande, Austrija, Polija, Rumānija, Slovēnija un Slovākija, attiecībā uz pārdispečēšanas un kompensācijas tirdzniecības izmaksu dalīšanas metodiku un noraidīta prasītājas apelācijas sūdzība minētajā lietā.**

2) ***ACER* sedz savus un atlīdzina *Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen* (*BNetzA*) tiesāšanās izdevumus.**

3) **Vācijas Federatīvā Republika savus tiesāšanās izdevumus sedz pati.**

Schalin Škvařilová-Pelzl Nõmm

Steinfatt Kukovec

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2024. gada 25. septembrī.

[Paraksti]